

**VERDENS-
CUPEN**

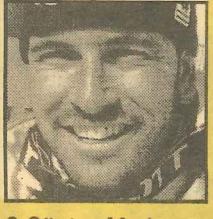
Sammenlagt:

1.Pirmen
Zurbriggen,
Sveits (357)

2.Ole Kr. Furuseth,
Norge (234)

3.Günter Mader,
Østerrike (213)
4.Armin Bitner,
Vest-Tyskland
(193)
5.Helmut
Höflehner,
Østerrike (174)
6.Atle Skårdal,
Norge (167)
7.Hubert Stroltz,
Østerrike (155)
8.Lars-B.
Eriksson,
Sverige (121)
9.Alberto Tomba,
Italia (116)
10.Rudolf Nierlich,
Østerrike (110)

Utdørlig

1.Helmut
Höflehner,
Østerrike (166)

2.Atle Skårdal,
Norge (120)
3.Pirmen
Zurbriggen,
Sveits (105)
4.William Besse,
Sveits (88)
5.Christian
Gedina,
Italia (87)
5.Daniel Mahrer,
Sveits (87)

**Nasjons-
kampen**

1.Østerrike
(2 816)
2.Sveits (1 968)
3.Vest-Tyskland
(1 220)
4.Frankrike (671)
5.Italia (572)
6.Norge (516)

- DEN VIL JEG H

Atle Skårdal (til høyre) har fingeren på neste mål: Verdenscup-trofeet til Helmut Höflehner.

HA TIL NESTE ÅR

Atle Skårdal ga Hoeflehner klar beskjed

ÅRE (Dagbladet): Da Helmuth Hoeflehner fra Østerrike fikk den ettertrakte krystalkula for sammenlagtseieren i utforcupen, sto Atle Skårdal ved siden av med en blomsterkvast. En halvtime seinere, da Hoeflehner koste seg med med både pokalen og en øl, kom Atle rolig inn fra sida og sa; – Den vil jeg ha til neste år!

Og etter Atle Skårdals seier i verdenscupavslutningen er det man ge som er villige til å tro på telemarkingen. Triumfen i Are var den endelige bekrefelsen på at gutten er i verdenstoppen. Og at han sitter på kronprinstittelen i utfor.

Hoeflehner er nervøs

– Atle er avgjort den jeg frykter mest foran neste sesong. Han er en fantastisk utforkjører, sier Helmuth Hoeflehner.

– Så god at han kan bli best i verden?

– Han var det i Kitzbuhel og han var det her i Åre. Klart han har store muligheter til å vinne verdenscupen neste år. For Atle har egen skaper mange av oss andre sliter for å tilegne oss. På flere områder har han et forsprang, sier Hoeflehner.

Vant på humøret

Lørdag var det humøret som var Atle Skårdals fortynn. Fra å ha vært skikkelig morgengretten helt til han kom opp på fjellet, ble han plutselig den mest fornøyde og mest sjølsikre av alle løperne.

– Jeg så at mange av de andre gutta var skikkelig værsjuke i øs-

regnet. Da bestemte jeg meg for å gjøre det til en fordel, sier han.

Og fra det øyeblikket Atle Skårdal var sikker på at det ville bli renn, skinte en helt personlig sol på telemarkingen. Han trivdes i regnværet. Han gledet seg til å kjøre sesongs siste utførrenn. Og i bånn av bakken stod heiagjengen fra Kitzbuhel og Telemark.

Den som er en garanti for Skårdal-seier.

– Heretter bør de være med overalt. Jeg kan liksom ikke feile når fattern og kameratgjengen fra Lunde bruker masse penger for å se meg kjøre på ski, sier Atle.

Men det får bli neste sesong for nå er det slutt. Og mens resten av verdenscupgjengen er sjøleglad for at det hele er over går Atle Skårdal rundt og er rastlös.

– Formen er så bra at jeg skulle ønske det var minst tjue renn til, sier han.

Rett på skitest

Men det er nok å bruke overskuddet til, og allerede i går dro Atle Skårdal rett til Østerrike. Sei-

DAGBLADET FØLGER

VERDENSCUPEN I ALPINT

ersfesten var knapt nok gnidd ut av øynene før han satte seg i bilen fra Are til Trondheim, tok fly til Oslo og ble hentet på Fornebu og kjørt rett på Kielferga. I dag kjører han 120 mil fra Kiel til Schladming og i morgen er han tilbake i skibakken.

For å begynne neste sesong!

– Siden jeg fortsatt har rennformen i kroppen mener jeg det er riktig å begynne testinga av nye ski med en gang. Testene blir grundigere når jeg orker å kjøre for fullt. Og finner jeg et brukbart skispar slenger jeg sikkert med i det østerrikske mesterskapet i utfor. Jeg må jo kjøre noen renn også, sier Atle Skårdal.

En dag etter hans foreløpig siste seier.

Bare Biver var skuffet over Skårdal

ÅRE (Dagbladet): Marc Biver ble skikkelig sur da Atle Skårdal lørdag kveld fortalte den sveitsiske sponsorgiganten at han ikke ville ha ham som manager. – Dette kan du ikke gjøre, Atle, sa Biver. – Vi har nemlig allerede gjort en avtale.

– Marc Biver prøvde seg, men han kommer ingen vei. Den avtalen han mener vi har, ligger i det håndtrykket vi gjorde i Val Gardena før jul. Men den gangen tok vi hverandre i handa med det utsangspunktet at vi skulle snakke sammen her i Åre. Det betyddet ikke at jeg skrev under, sier Atle Skårdal.

Dårlig avtale?

I all sin misfornøydhets fortalte Marc Biver at den avtalen Atle har gjort med Blizzard er for dårlig. Sveitseren sa at han kunne klart det bedre. Men Atle Skårdal bare rister på hodet.

– Tallene han viste meg, og som han mente var en reell mulighet var riktignok litt større enn de Dieter Bartsch og jeg kom fram til. Men når man trekker fra Bivers prosenter blir avtalen dårligere for meg. Jeg lurer på om han tror jeg ikke kan regne.

Lettet Skårdal

Etter besøket hos Biver var Atle Skårdal tydelig lettet. Noe han hadde gruet seg for var plutselig over. Og enda bedre; Han visste at det han hadde gjort var riktig.

– Sjøl om ingen har sett det på meg har jeg hatt en ganske tøff tid. Presset fra Biver har vært der hele

tida. Derfor er jeg veldig glad for at det hele er over.

– Og de fleste avtalene er i boks? – Fredag snakket Dieter og jeg med bindingsprodusenten Tyrolia. Jeg er veldig fornøyd med det også, sier Atle.

Sponsorservice hjelper

Sponsorservice er på gang til å ta seg av alle Atle Skårdals kontrakter som ikke har med utstyr å gjøre.

– Jeg har fått et tilbud og det høres greit ut. Men hva som kan komme ut av det har jeg ikke peiling på. Og ikke orker jeg å tenke på det heller. Det får eventuelt bli det det blir, sier Atle.

TRONEN LEDIG: Nå som Pirmin Zurbriggen legger opp, står tronen ledig. Atle Skårdal kaster hanskene til Ole Kristian Furuseth — neste år skal telemarkingen kjøre storslalåm — og kjempe om den store krystallkulen i World Cup.

DEN HERLIGE SUPERDUELLEN

ÅRE (VG) — Neste år satser jeg også på storslalåm, sa Atle Skårdal og kastet dermed hanskene til Ole Kristian Furuseth. I vinter har telemarkingen blitt verdens nest beste utforkjører og blant stjernene i

Allerede 24 timer etter lørdagens utfordringskamp i Åre var ordene omsatt i handling. Da var verdens nest beste utforkjører på vei til østerrikske Schladming. Der skal han i 10 dager teste ski som svinger atskillig krappere enn hva han er vant til.

— Jeg har ikke de største forhåpningene. Men jeg håper å finne frem til gode ski. Lykkes jeg i det, starter jeg i det østerrikske mesterskapet i storslalåm — sånn bare for å få vite hvor jeg står. Deretter må kroppen trenes til å bli hurtigere enn den er i dag. Jeg kommer til å holde det gjæende hele tiden. Også overkroppen må styrkes til neste sesong.

Skitestning

Men tro ikke at Ole Kristian Furuseth sitter stille mens konkurrentene trener. Lørdag spratt han opp og ned seierspallen da World Cup-sirkuset gjorde opp status. Seier i storlalåm, 2.plass totalt og

Trygve Sundbe

i SVERIGE

Foto:
Tore
Berntsen

3.plass i slalåm, ble sesongens fremragende resultater.

Triumfer han feiret med bløtkake på Hotel Diplomat i Åre. Deretter gikk turen direkte til Oppdal og skitestning. Også for ham begynte den neste sesongen dagen etter at World Cup var slutt!

Nå som Pirmin Zurbriggen legger opp, står World Cup-tronen ledig. Marc Girardelli er den logiske arvtageren. Men mye kan skje. I år var han skadd. Enkelte ganger tid-

ligere har han slitt med dårlig form.

Og Ole Kristian har mer knutt på lager. I fjor slo han igjennom i slalåm og storslalåm. Denne vinteren er også seierspallen i super-G erobret. Nå står bare utfør igjen.

Elan skal produsere 30 par utforsker øremerket Ole Kristian Furuseth. De 10 beste parene står klare til det øyeblikket han bestemmer seg.

Atle Skårdal har begynt i den andre enden. Han begynte med suksess i utfør, og fortsatte i super-G. Og hvorfor kan han ikke også lykkes i storslalåm? Teknikken er god nok. Få alpinister i verden har bedre drag på svingene. Og årets sesong har gitt ham selvtil litt i massevis.

Årets sesong har også gitt ham en pen slant i banken. Den nye kontrakten med skifabrikken Blizzard gav ham bonuser med tilbakevirkende kraft. Dermed trillet kronene inn, både før triumfen i Kitzbühel og i Åre.

super-G. Suksess i en tredje disiplin gjør ham både interessant i kampen om den store krystallkulen i World Cup og til en verdig utfordrer til alpin-Norges kongekrone.

GEIR BEST I JOHANNs SHOW

Av ÅGE DALBY

SAVALEN (VG) Geir Karlstad (bildet) sjal avslutningsshowet fra Johann Olav Koss på Norges raskeste skøytebane.

Like før midnatt lørdag kveld banket Karlstad til med norsk rekord — 7.02,6 - på 5000 meter.

Karlstad passerte 3000 meter på 4.11,3 — fire tiendedeler bak Koss. Men Geirs avslutning luktet det virkelig svidd av. Også den nederlandske milslukeren Bart Veldkamp ble smågutt på de siste rundene. (7.06,6) Koss falt helt ned på 7.12,0.

Karlstadens rekord ble oppnådd i kvartettstart. Det vil si at to par gikk samtidig med 200 meters mellomrom. Verdensrekorder kan ikke settes med kvartettstart, men reglementet sier ingen ting om at norske rekorder ikke kan godkjennes med fire løpere i aksjon samtidig.

— Egentlig spiller det liten rolle for meg. Jeg har jo rekorden uansett, sier Geir, som med 7.03,48 under Verdal-NM i januar

slo Falk-Larssens gamle rekord.

Karlstadens rekordløp var lillestrømlingens siste skøyteskjær denne vinteren.

Koss fikk likevel siste stikk da han imponerte kolossalt på de to siste rundene av 10 000-metren, og knept seg elegant under 15.00,00, til tross for sørpeis til tross. 14.59,47 var intet mindre enn fremragende. Noe også Karlstad og Veldkamp — begge i alpinutstyr og slalåmstøvler ringside — kunne konstattere.

ERIK HÅKER TIDENES BESTE

ÅRE (VG) Norge er på rekordtid blitt en alpin stormakt. Sesongen som i helgen ble avsluttet i Åre, er vår desidert beste i World Cups 24-årige historie. Ole Kristian Furuseth tok 2. plassen i World Cup, og vant storslalåmcuppen. Atle Skårdal tok 2.plassen i utford-

pen, mens herrelaget vårt tok en sensasjonell 4. plass totalt. Bare Østerrike og Sveits er langt foran oss. Andre sterke nasjoner som Italia, Vest-Tyskland og Sverige er nå jevnbyrdige.

Norge har både stjernene og talentene. Navn som Kjetil

André Aamodt, Lasse Kjus og Julie Lunde Hansen er symptomatiske for alpin-sportens fremtid.

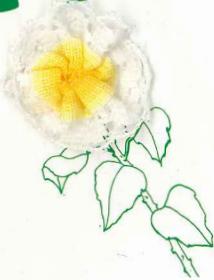
Likevel er fremdeles Erik Håker den største nordmannen i World Cups historie. Han sto på seierspallen hele 19 ganger i disciplinene utfør og storslalåm. I tillegg

har han enkelte topp-plasseringer i kombinasjoner.

Den største norske alpinist derimot, er i særklasse Stein Eriksen. Hans olympiske gull og tre VM-titler gir ham en enestående posisjon i norsk alpinhistorie.

Til ham er det langt...!

En riktig
stor
KLEM

Mandag 19. mars 1990

S. 17
Bergenposten
SPORT

Avisannonser, tekst og bilde

Forstørres og mangfoldiggjøres
raskt. Også farget papir til gunstig
pris. Ferdig oppklebet eller rullet.

PHOTOSTAT LYSKOPI A/S
Krysset Aasm. Vinjesv./
Blindernv. Tlf. 49 43 90.

Atle Skårdal (t.v.) og Ole Kristian Furuseth ble mye øre og heder til del etter sesongens Verdenscup-avslutning i Åre. Men det var fullt fortjent etter en alpin-sesong der ikke bare de to, men en rekke andre løpere har fremhevret seg i en grad som man knapt turde drømme om bare før et år siden. Furuseth og Skårdal har med sin eminente kjøring dratt de andre med seg, og avslutningen i Åre var nok en bekrefstelse på at vi er blitt en alpin-nasjon å regne med.

Gullkantet avslutning!

Prins Bertil satte kronen på det norske alpinverket da Hans Kongelige Høyhet overrakte Verdenscup-belønningene til Ole Kristian Furuseth og Atle Skårdal, og dermed satte et endelig punktum for den største alpin sesongen i norsk historie.

**LEIF HUSEBYE
ERIK BERGLUND (foto)**

Åre, 18. mars.

På et fullsatt, flombelyst og stjerneglittrende Åre Torv var det for en gangs skyld ikke snakk om lave torvpriser, men høye alpin-priser. Furuseth kom på stjerne-pallen for sin annenplass i sammendraget og for storslalåmseieren, og Skårdal for annenplassen i utforcupen.

Den kjørte den fartsglade telemarking seg ned til ved å beseire alle i utforfinalen, inklusive alpinkongen Pirmin Zurbriggen i sveitserens siste Verdenscup-renn. Det var en gullkantet telemarksving Atle gjorde på olympia-sletten da han også skrev det siste kapitlet av historiens beste norske alpin sesong med gullpenn. Slik som hans Telemark-kollega Sondre Norheim gjorde for 140 år siden da morgedølen introduserte utforsporten med

«uvyrdslåmi i bratt og stygt ulende, med ufser og flog, med hopp yvi stuvar og stein, med ski og teknikk til å greie de verste kneikar og svingar» — som Torjus Loupedalen skrev det.

Telemarkingen jublet over skisportens første seier, og jublet gjorde også deres 50-talls til Åre utsendte etterkommer. Med Atles far og bror, Hans Kristian og Stian, ordfører Ole Moen og lensmannsbetjent Tormod Tersland i spissen hadde Lundes Skårdals-fans tatt veien til Åre. Som i Kitzbühel. — Vi er alltid på plass når Atle tar første plass. Og det gjorde gromgutten til feiende trøndermarsjer fra Vinje Skolemusikk-korps. Tonene og jubelen ga gjenklang langt over Norges grenser. Rart ikke Åreskutan gikk på grunn i det norske jubelbruset.

«Atle Skårdal. Noch einmal, Der Norweger ist fenomenal,» skrek østerrikerne. De godtok at selv deres utførkeiser Helmut Höflehner måtte frasi seg tronen i 1.16,08 min. Det sluttet altså som det begynte i Atles utforeventyr vinteren 1990, i Kitzbühel og i Åre. 1) Skårdal. 2) Höflehner. Og det sluttet som det begynte i vår alpinsports største jubelsesong, med norske topp-plasseringer.

Skårdal tok Norges 10. og sin 2. Verdenscup-seire. Furuseth har tre og Erik Håker fem VC-seiere. Denne sesongen har Furuseth vært på pallen seks ganger, Skårdal fem, og sesongens største norske alpinbombe, Julie Lunde Hansen, én gang. Hennes storslalåm-sølv var gull verd for Norge og jentene. Gratulerer med 18-årsdagen, Julie!

VERDENS RASKESTE

VERDENS RASKESTE: Atle Skårdal sammen med Helmut Höflehner og Felix Belczyk etter lørdagens triumf i Åre.

(Foto: NTB/AP)

Skårdals perfekte punktum for norsk supersesong

ÅRE: Atle Skårdal er verdens raskeste mann på 2.120 meter utforkjøring. I Åre-løypa lørdag ledet han fra start til mål. Allerede på den første mellomtiden lå telemarkingen ni hundredeler foran Helmut Hö-

GRY WOXHOLTH
NTB

— Jeg var skikkelig tent foran konkurransen, og visste at det ble helt avgjørende å finne det riktige trykket på skiene i den nedre delen av løypa. Jeg lyktes mye bedre enn i torsdagens renn. Jeg hadde den gode følelsen, selv om jeg gjorde et par småfeil underveis. Det blir ofte slik når man satser maksimalt, sa Atle etter sin andre perfekte utforkonkurranse denne sesongen.

Helmut Höflehner klarte ikke å hamle opp med telemarkingen, men han var ikke overrasket over å bli slått av norges turbo-kjører.

Ikke overrasket

— Jeg har hele tiden sagt at Skårdal og Ghedina er morgendagens utforkjørere. Nordmennene var mer sugen på seier enn meg i dag. Jeg vant utforkuppen allerede torsdag, og litt av luften

har gått ut av ballongen, sa østerrikeren.

Höflehner (30) har ikke tenkt å legge skiene på hylla. Mest av alt vil han vinne VM på hjemmebane neste år.

— Jeg har aldri vunnet en VM eller OL-medalje. Det blir det viktigste for meg neste sesong. Jeg gir selv sagt ikke fra meg WC-tittelen i utfør frivillig, men skal noen ta den fra meg er det hyggelig at en så sympatisk kar som Atle Skårdal gjør det, mener Höflehner.

Viste fram ryggen

Atle Skårdal viste verdenseliten ryggen i regnværet i Åre. 24-åringen slo sammenlagtvinneren i World Cup, Pirmin Zurbriggen, med snau sekundet i hans siste konkurranse. Kristian Ghedina, som gikk til topps i torsdagens konkurranse, fikk stryk med 0.98 sekund.

— De siste dagene har jeg jobbet godt sammen med Dieter (Bartsch). Han har sørget for å

holde humøret på topp. Jeg har verdens beste trener som har minst like mye av æren som meg for denne seieren. Hele det norske teamet fungerer utmerket. Da går det rett og slett ikke an å kjøre sakte på ski, mener Skårdal.

Telemarkingen ble nummer to i utforkuppen, 46 poeng bak Helmut Höflehner. Zurbriggen ble skjøvet ned til tredje plass, og var 15 poeng bak Skårdal etter sin 11. plass lørdag.

Atle Skårdal satte strek for en fantastisk World Cup-sesong på topp. Neste år er det VM i Saalbach i slutten av januar. Kan ikke et passende sted å slå til igjen, Atle?

10. seier

Atle Skårdal erobret lørdag Norges 10. alpine World Cup-seier gjennom tidene. Telemarkingen står bokført med to triumfer denne sesongen, mens Ole Kr. Furuseth leverte seierskjøring i Park City før jul. Tre toppplaseringer pluss åtte andre plasser

flehner. Skårdal passerte det vanskelige «Russisprung» til 20 i stilkarakter, og var et tidlig foran Østerrikes beste kjører i mål.

er ingen dårlig prestasjon av lille Norge i kampanen mot nasjonene som Sveits og Østerrike.

— Det har vært en fantastisk sesong både for Ole Kristian og meg. Han har talt presset som forsvarer av storslalåmcupen. Jeg har ligget i angrepssposisjon og fått det meste til å stemme. Det blir vanskelig å slå denne innsatsen neste år, mener Atle Skårdal.

24-åringen har stått på seierspallen fem ganger i år, fire av dem i den raskeste disciplinen.

Fra fall til triumf

— Det hadde jeg aldri drømt om før WC-starten i desember. Etter to fall i utfør tidlig på sesongen så det stygt ut. Min desiderert verste opplevelse var fallet i Schladming. Men så fikk jeg et skikkelig plaster på såret i Kitzbühel uken etter, sier Skårdal.

Seierskjøring i Kitzbühel og Åre står høyt i kurs, men Ole Kr. Furuseths fantastiske utklas-

sing av verdenseliten i storslalåmcupen i Park City var også et av de store høydepunktene. Jessheimgutten har etablert seg i første pulje i tre grener, og innkasserte fem 2. plasser i sitt andre år i toppen.

I World Cup sammenlagt ble Furuseth nummer to, og Skårdal nummer seks.

Jentene på vei

Guttas store fremganger har også smittet over på jentene. 17-årig Julie Lunde Hansen overrasket med 5. plass i storslalåmcupen på Stranda og målbåndt alle med 2. plassen i Klövsjö.

Og bak Skårdal, Furuseth og Lunde Hansen står unge løpere i kø. Kjetil Andre Aamodt, Lasse Arnesen og Lasse Kjus er bare noen av navnene som kommer til å ligge høyt på resultatlisterne i fremtiden.

Erik Håker ligger på topp på den norske adelskalenderen med fem World Cup-seirer.

Hjemmehjelperne reagerer positivt på fag-forslaget

— En slik fagopplæring vil være med på å heve statusen på omsorgsyrket. Og med en slik basisutdannelse det er lagt opp til, vil de som rekrutteres til yrket få bredere grunnlag, flere bein å stå på. Det er hjemmehjelper Bjørg Omholt (bildet) som sier dette i en kommentar til forslaget om å innføre fagbrev-utdanning i omsorgsyrkene. Forslaget, som også skal gi kompetanse til høyskolestudier, er godt mottatt blant hjemmehjelpere og andre omsorgsarbeidere.

SIDE 3

MANDAG
19. MARS 1990
Nr. 66 - 68 år.
LØSSALG KR 7.00

Telemarks største triumf

Hvilken dag for Lunde og Nome! «Hele» hjembygda fulgte Atle Skårdal til World Cup-finallen i Åre, og hvilken feiring skulle det ikke bli! 90 mil og 15 timer i buss på landeveien tok det de 45 alpinfreliste telemarkingene å entre den svenske World Cup-arenaen, og gjett om de lot seg høre. Med pappa Hans Kristian Skårdal og ordfører Ole Moen i Nome i spissen for heiagjengen, tok Atle innersvingen på verdenseliten for andre gang denne sesongen. Etter triumfen snudde gjengen nesten hele målområdet på hodet (bildet), der de feiret seieren sammen med blant andre Atles største fan, Knut Th. Gleditsch. Og satte et behørig punktum for to utrolige jubelmåneder for Telemarks alpin-ess. Atle Skårdals råsterke bragd i World Cup-løypene denne sesongen er utvilsomt Telemark-idrettens største triumf noensinne.

Stor fest-reportasje i TA-SPORTEN

Nådde målet, men
skal bli bedre

SISE 14

Sporten

TA

Lundes nye «nasjonaldag»

ÅRE: De reiste langt, men de reiste langt fra forgives. Atle Skårdals 45 sambygginger som etter 90 mil og 15 timers bussreise fikk fullkaff og opplevde Åre-triumfen på nært hold.

Lundeheringen med ordfører Ole Moen i Nome i spissen satte målområdet på hodet under og etter den nervepirrende World Cup-finalen.

-En utrolig opplevelse. Det var stort å følge Atles Kitzbuhel-triumf på TV. At han skulle gå bort og vinne når vi er på plass her i Åre, overgår alt jeg tidligere har opplevd på idrettsfronten, jublet ordføreren uhemmet og stilte seg fremst i gratulantkøen etterpå.

Ny klaff

I spissen for busslasten med telemarkinger, sto selvagt også Hans Kristian Skårdal. I januar fikk han fullkaff da han overvar sin første World Cup-konkurranse i Kitzbuhel med eldstesonen på toppen av seierspallen. At historien skulle gjenta seg i Åre, hadde han ikke tort å håpe på engang.

-Nei, vi hadde ikke kalkulert med seier da vi tok turen bort-over. Men hvem tenker vel på slike nå, sier Skårdal og må nesten skrike for å overdøve jubelbrelene til heiagjengen i bakgrunnen. En heiagjeng som kunne vært enda større. Ventelista hjemme for å få plass på den «celebre» turen, var nesten dobbelt så lang som de som fikk plass. Sengeplasser var imidlertid ikke å oppdrive.

Oppreisning

Oppreisning ble det også for bomturen til Åre for to år siden. Skårdal forklarer:

-Vi reiste ens ærend Lunde-Åre for å følge Atle for første gang i

World Cup, bare for å oppleve at hele rennet ble utsatt. Dermed måtte vi gjøre vendereis med uforrettet sak for å komme tilbake på jobb, mens rennet gikk dagen etter.

Dengang endte Atle langt bak i køen på en skuffende 35. plass. Men nå fikk de oppreisning så det monnet, både Skårdal senior og yngstesonnen. Stian (19) tok turen til Åre for to år siden han også, men skuffelsen over at rennet gikk i vasken da er glemt i dag.

-Ja, dette var klaff. Men vi trengte det også. Hjemturen på 90 mil i buss blir tøff selv med en seier i bagasjen, mente Stian før gjengen satte kurset for seiersfest seks mil unna på Storlien ved norskegrensa etter å ha stjållet showet i Åre-bakken.

Etter ei uke med dårlig vær og katastrofal publikumsoppslutning for World Cup-arrangøren, sørget den norske delegasjonen for de lysstrålene som kom i målområdet mellom regnbygene i lørdagens utforrenn. Rennet som holdt på å regne vekk, ble en suksess de seint vil glemme.

Hele bygda jublet med Atle etter utfor-triumfen i Åre. 45 lunde-heringer med Hans Kristian Skårdal i spissen og med ordfører Ole Moen (bildet) i Nome som festgeneral feiret seier'n.

TA
i Åre

Skårdal forklarer:
- Vi reiste ens ærend Lunde-Åre
for å følge Atle for første gang i

Nome som
festgeneral
feiret seier'n.

TA i Åre

Roger
Neumann (foto)

Thorbjørn
Skårdal (tekst)

Finalefestens flotteste . . .

ÅRE: Først feide Atle Skårdal all tvil ut av i løypa i Åre-bakken. Deretter inntok han like naturlig hovedrollen på banketten. Den nye stjerna i alpinsirkuset, kler drakta perfekt både i og utenfor løypa. Den råflette innsatsen i lørdagens World Cup-finale, reduserte ikke akkurat markedsverdien på den nå vilt ettertrakte telemarkingen som bokstavelig talt tok kaka i Åre.

Etter å ha satt et ettertrykkelig punktum på en utrolig sesong, kunne også Atle slå seg litt løs. Og om han ble nedrent i målområdet etter sesongens andre World Cup-seier, var ikke situasjonen bedre da han inntok finalebanketten på Hotell Diplomat

Han tok kaka i World Cup-finalen i Åre, Atle Skårdal. Og de to hotell-vertinnene hadde ikke noe imot å la utfortrumpatoren få ta første bit av den gedigne festkaka...

etter en stor slag - men ikke like bra gjennomført - premieutdeling for World Cupens totalvinnere på torget i Åre sentrum.

Bankett

I lånt festantrek, men med sitt bredeste smil inntakt, stilte Atle på banketten sju timer etter at den norske feiringen i målområdet startet for alvor. -Det er ikke fred å få, men hva gjør vel det på en dag som dette, fastslø Atle for han i utforkollega Niklas Hennings innlånte buksar fikk øren av å kaste glans over Åres sesongavslutning med å skjære første biten av den gedigne festkaka med hele verdenselten som tilskuere.

Æresgjest

Selv svenskene feiret den norske triumfen behørig. For når den tilenkne æresgjesten Pirmin Zurbriggen valgte å uteblå fra sitt eget avskjedsparty etter en unik World Cup-karriere, kastet bankett-arrangørene seg begjærlig over ideen om å la lundeheringen gjøre første ionnhugget i kaka.

-Deilig. Smaken er helt fortreffelig. Ja, den smakte nesten like godt som seieren her i dag, konstaterte og gaflet i seg en ny bit av bløtkaka laget etter Åre-bakkens lest. Men tro om han ikke også tenkte litt på den lukrative

Blizzard-avtalen han nylig tegnet med sin skifabrikant. Den gir ikke bare en gedigen gevinst de to neste årene. Den inneholder nemlig en klausul om tilbakevirkende kraft på bonussatsene for denne sesongens resultater også. Snakk om betaling for arbeidsinnsatsen.

Feiring

Apropos arbeidsinnsats. Det lå det mye av i bankett-kaka. Med 14 dagers innsats, 200 egg og 10 liter fløte som ingredienser, skulle det bare mangle om det ikke smakte. Lørdagsnattens videre feiring sto i stil, men i bakhodet til Atle Skårdal lurte som alltid dagen derpå.

I går var han nemlig på reisefot igjen. Med fly fra Værnes, gikk turen via Kiel-ferga videre til Østerrike i går. Testing av nye utfør- og storslalåmski står på programmet denne uka.

-Passer det slik, slenger jeg med i det østerrikske mesterskapet seinere i uka for å prøve ut skia skikkelig, sier Atle Skårdal og tenker allerede mot neste sesong. Slik en vinner gjør det.

Sport

Mandag 19. mars 1990

Hockey-stillingens mester

ÅRE: En nyttelse. Bedre ord kan ikke beskrive Atle Skårdals glitrende hockey-kjøring. Da han kørte sammen og tordnet ned mål-schussen i Åre-bakken, måtte det gå et grøss gjennom alle som har sans for det rent tekniske i alpinsportens superdivisjon. Eventyret som begynte i Kitzbühel for to måneder siden, ble foreløpig avsluttet med en ny suksess av vinterens utforkomet ved siden av det italienske supertalentet Christian Ghedina.

• I torsdagens ekstrarenn, gikk Atle i en sjeldent felle. Ubevisst ble han presset opp, og tapte tid gjennom at han ble stående for hardt på snøen i avslutningsfasen. En fase konkurrentene vanligvis aldri er i nærheten. Lørdag hadde han lært leksa, da han holdt oppvisning for en hel alpinverden i hockeyens finesser. Styrke er et annet nøkkelord. Og der er heller ikke Atle noen smågutt. Han går for å være den best gjennomtrente i hele alpinsirkuset.

• Hockey har vært Atles store force som alpinist, og selv mener han at det er svingteknikken han har lært av Dieter Bartsch som er hovedårsaken bak vinterens gjennombrudd. Likevel kan vi ikke unngå å trekke fram superlativene når vi snakker om hockey-teknikken til Telemarks supersterne. En

miksing av kvalitetene har ført Atle til verdensstoppen.

• Hadde det ikke vært for de to åpnings-blunderne i Val Gardena og Schladming, ville han trolig stått på toppen av sammenlagtlista i utforkupon denne sesongen. Slik som det ble, måtte han se Helmut Höflehner 46 poeng foran seg. Men det hjelper lite å gråte over det nå, sesongen har vært unik som den har vært. I de sju siste utforkonkurransene var Atle aldri dårligere enn nummer sju. Eller hva sier man om resultatrekken 1-2-7-6-2-5-1...

• Avansenget på sammenlagtlista i utfork, betyr også adskillige bonuskroner ekstra fra fabrikantene. Og selvagt senket ikke en Åre-triumf akkurat markedsverdiene. Den sveitsiske sponsorgianten Marc Biver har nok tårer i øynene denne uka. På kontrakte ne han hadde med til Sverige manglet bare Atle Skårdals underskrift. Nå forblir signaturlinja åpen. Men Biver har seg selv å takke etter å ha spilt seg utover sidelinja med sine griske provisjonskrav. Etter det som har skjedd, kan det bli vanskelig for Biver å gjenvinne innpass hos arvingen til utfortronen.

Kommentar: Thorbjørn Skaardal
Roger Neumann (foto)

Tente mens de andre «furtet»

ÅRE: Hei igjen, TA lesere. Ja, så er World Cup-sesongen over. De to siste månedene har vært utrolig begivenhetsrike. To seirer, like mange annenplasser og en tredjeplass i Super-G. som de største resultatene, lyder utrolig ut. Jeg ville i alle fall aldri trodd på dette om noen hadde fortalt meg det da vi gikk inn i 90-åra.

Sesongen kunne ikke endt lykkeligere. Seier i Åre med så mange telemarkinger på plass her borte, var ganske enkelte kjempemoro. Det ser jo ut til å tenne meg litt eksstra når sambygdingene kommer for å se på meg. Det var helt ufattelig da jeg gikk til topps i Kitzbühel, og seieren her på lørdag kom minst like overraskende på meg selv selv om den naturlig nok ikke henger like høyt rent sportslig. Kitzbühel er og blir noe spesielt, da...

Likefullt er det vanskelig å forklare hvorfor det klaffet som det gjorde. Muligens dro jeg fordel av at jeg hele tida holdt humret oppe før konkurransen. Mens jeg hørte antydninger til «further» blant konkurrentene over værforholdene og andre småting som irriterte i oppladningen, gikk jeg hele tida bevisst inn for å gjøre det beste ut av det.

Positiv effekt så også den delen med autogen trening vi var gjennom med landslagets fysioterapeut Hogne Rørvik på fredag. Dette er nesten helt nytt for meg, eneste gang jeg hadde forsøkt mental trening tidligere var i fjor sommer i mer eller mindre uhøytidelige former. Nøe å tenke på visere er det i alle fall...

Bare synd det ikke skjer denne sesongen. Jeg skulle gjerne hatt World Cup-sesongen gående noen uker til nå. Formen er prima, derfor er det leit at det tar slutt nå. I alle fall fikk jeg bevist noe vesentlig i avslutningen også. At jeg behersker underlag som vi fikk i Åre. Selv om det ikke var så bløtt som mange kanskje kunne tro med regn og plaskeføre, var det usikkerhetsmomenter.

Da arrangørene begynte å salte i løypa lørdag formiddag, talte det imidlertid til min fordel. Det medførte skarpere føre, og det gikk faktisk skikkelig unna. Jeg skjente at det hadde gått fort fordi det ofte gjør det når det kommer småproblemer underveis. Skia var ganske enkelt perfekte. Det blir nes ten en «van» å snakke om det nå, men uten Max Lettmayers suverene håndtering av utstyret ville jeg ikke ha tt mye å hente.

Målsettingen før rennet var opprinnelig å holde unna for konkurrentene på sammenlagtlista i World Cup. Nå la jeg Zurbriggen bak meg og endte til slutt opp bare med Höflehner foran. Det gir ytterligere motivasjon for kommende oppgaver. Det blir ikke mindre satsing på utfør og Super-G. etter dette, men kanskje vil jeg trenere mer storslalåm enn tilfellet har vært.

Det får Dieter avgjøre. Om jeg har noe å hente i storslalåm er en annen sak. Men lysten til å satse sterkere også der, er til stede i fullt monn. Da er det bare å ta sats - når oppkjøringen til neste sesong begynner for fullt. Det skjer allerede i mai.

Atle Skårdal

Atle Skårdal skriver i TA

Pirmin Zurbriggen tok farvel med World Cup-sirkuset lørdag. Men selv om Atle Skårdal snøt ham for annenplassen i utforkuppen, har sveitseren mye pent å si om det norske utføreset.

S. 14 Zurbriggen hyller og inviterer Atle

ÅRE: -Han besitter en uovertruffen teknikk, og det har vært med på å skape ham til en bortimot komplett utforkjører. Ordene er myntet på Atle Skårdal og kommer fra Pirmin Zurbriggen, den sveitsiske alpinkongen som takket for seg i World Cup-sammenheng med en 11. plass i Åre-utforen etter en karriere spekket med suksess. Blant annet fire VM- og ett OL-gull.

THORBJØRN SKAARDAL
ROGER NEUMANN (foto)

Zurbriggens fjerde sammenlagtseier i World Cup var for lengst klar før finalerennen i Åre, men 27-åringens jakt på utfortittelen og sin 40. WC-seier uansett disiplin i avskjedssesongen gikk aldri i boks.

Utfortronen

I torsdagens ekstrarenn (flyttet fra Laax) måtte han se Østerrikes Helmut Høflechner sikre seg utfortronen denne sesongen. Og i selve World Cup-finalen ble han også forbiggått av Atle Skårdal på sammenlagtlista.

Mens Atle jafset til seg 25 poeng for Åre-seieren, måtte Zurbriggen nøye seg med fem.

Dermed avgjorde Atle tvekampen om solvplassen i sin favor med 20 poengs margin. Atle lå fem poeng bak før avslutningen.

Hyllest

Det forhindret imidlertid ikke Zurbriggen i hans hyllest til vinterens utforkomet:

-Atles suksess har ikke kommet som noen direkte overraskelse på meg. Han har ligget i vannskorpa til å slå gjennom for fullt i lengre tid, og nå som han har fått polert vekk de skarpeste kantene som har bremset på utviklingen har det vokst fram en moden utforkjører, mener Zurbriggen som har ett renn igjen som aktiv.

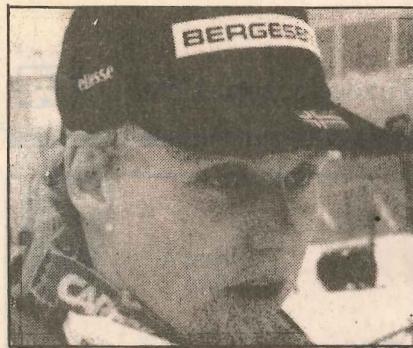
Sitt eget jubileums- og avslutningsrenn hjemme i Sveits, døpt Sergio Tacchini Trophy i Crans Montana 31. mars. Det håper han hele verdenseliten kommer, inkludert Atle Skårdal.

-Jeg har ikke bragt på det rene om rennet passer helt inn i programmet enda, men mye taler for at jeg takker ja til invitasjonen i likhet med Ole Kristian Furuseth, sier Atle Skårdal som den nærmeste tida vil befinner seg i Østerrike for å teste ski. Deretter skal Atle og Furuseth i «sponsortreff» med skiforbundets hovedsponsor, Bergeisen, i Oslo 29. mars. Deretter går turen altså etter all sannsynlighet til Sveits og Pirmin Zurbriggens avskjedssenn for sveitseren starter en ny karriere hos den italienske klesfabrikanten Tacchini.

Del 2

Tirsdag 3. april 1990

Sporten

Atle velger Sponsor Service?

SIDE 17

Klart for KJENDISRENNET

OPPDAL (Dagbladet): Seint i går kveld landet Wenche Myhre og Arne Næss i et privatchartret helikopter for å delta i «Oppdal Ski Classic», slalåmrennet hvor en rekke kjendiser risikerer armer og bein for å skaffe bygda reklame.

Av CLAUS WIESE

Arne Næss hadde også følge av sine to amerikanske døtre Leonora og Kathinka. – Jeg har ikke kjørt slalåm siden jeg var her i fjor, sier Arne Næss til Dagbladet.

Wenche Myhre stiller opp for første gang, men røpet at hun hadde fått noen gode tips fra Ingeborg Sørensen som havnet på seierspallen i fjor.

– Det er visst bare å stå stille og smile, røpet Wenche Myhre. Det er tredje år på rad at «Oppdal Ski Classic» blir arrangert – bak det hele står de tidligere alpinstjernene Erik Håker, Lasse Hamre og Odd Sørli.

– Vi gjør dette for å skape blést om Oppdal, det er tross alt Norges største alpinsted, sier Odd Sørli til Dagbladet.

Handikap

Og kjendisene som ikke har sett ei ski på flere år har intet å frykte til tross for at deltakerlista, i tillegg til de tre arrangørene, teller folk som Franz Klammer, Arle Skårdal, Paul Atne Skajem og Stein Eriksen som har tatt turen fra Aspen Colorado, USA. De som er «proffer» i bakken stiller nemlig med alvorlige handikap,

de må starte et hav av sekunder bak de dårligste. Dessuten er det kanskje en trøst å vite at en kar som Odd Sørli sjeldent eller aldri har kommet lengre enn til femte port for han forsvinner i en snødott.

Hvilke kjendiser som stiller opp?

Jo, her er det mange. Åge Aleksandersen, Birgitte Seyfarth, Åge Kvalbein, Trine Haltvik, Halvor Kleppen, Peder Lunde, Toralv Maurstad, Mari Maurstad, Dag Kolsrud og Knut Th. Gleditsch for å nevne noen.

«Skal vinne»

Dag Kolsrud fra popgruppa «One 2 Many» er meget nervøs foran dagens renn. Han skal vinne. Derfor har han med seg egen smørespesialist. I hele går ettermiddag gjorde han ikke annet enn å prøve slalåmstøveler for å finne ut hvilket par som passet best. Det rapporteres også at Knut Th. Gleditsch har en meget spesiell kjørestil. I motsetning til Ole Chr. Furuseths noe uryddige stil limer TV-kommentatoren nærest skia sammen før han kaster seg utfor.

Antall brukne bein rapporterer vi om i mandagens avis.

Trine Haltvik kommer.

Åge Aleksander-sen kommer.

Knut Th. Gleditsch kommer.

Mari Maurstad kommer.

Dag Kolsrud kommer.

Arne Næss, Wenche Myhre og Atle Skårdal er blant berømthetene som skal kaste glans over Oppdal i helgas store slalåmrenn. Næss ankom med døtrene Leonora og Kathinka (f.v.). (Foto: Lars Eivind Bones)

Atle Skårdal har foreløpig hengt utfordressen over senga. Torsdag går han i forhandlinger med Sponsor Service om en samarbeidsavtale.

LUNDE: Skal norske Sponsor Service lykkes der den sveitsiske «sponsor-kongen» Marc Biver mislyktes? Atle Skårdal takket nei til et samarbeid med Biver samme dag som han feide ned til seier i World Cup-finalen i Åre. Det er ikke sikkert han gjør det samme med avtaleutkastet Sponsor Service kan tilby.

THORBJØRN SKAARDAL
(tekst/foto)

Torsdag skal utfør-essen fra Lunde i samtaler med Sponsor Services «sterke» mann, Olav Terje Bogen. Bivers feite honorarkrav på 15 prosent på utstyrskontraktene og 20 prosent på resten, var det som fikk Atle til å rynke på nesa. Også junior-VMs store frogrinnsfigur, Kjetil Andre Aamodt, har takket nei til Biver som personlig manager av samme grunn. Dermed blir Ole Kristian Furuseth eneste norske ess i «Stall Biver» neste sesong.

Lønnsomt

— Jeg går til møtet med åpne ører, og hører mer enn gjerne hva

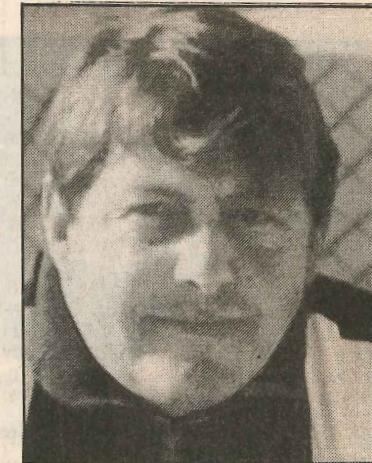
Sponsor Service mener de kan være gode for. Viser det seg at et samarbeid vil være lønnsomt, er det ikke meg imot at selskapet tar seg av en del av mine utstyrsavtaler, sier Atle Skårdal foran «sponsortreffet» i Oslo seinere i uka.

— Men er ikke de fleste skiutstyrsavtalene allerede ferdigforhandlet?

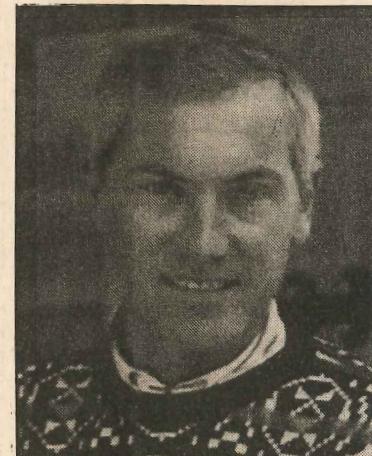
— Korrekt. Likevel er det andre utstyrsavtaler å ivareta, som f. eks. forhandlinger med klesfabrikantene. Det vi skal snakke om er kort og godt et samarbeid om avtalene som faller under kategorien luksusavtaler, forklarer Atle som med bistand av utfortrener Dieter Bartsch fikset en feit 2-års kontrakt med skifabrikanten Blizzard med klausul om tilbakevirkende bonuskraft på vinterens resultater etter Super-G-konkurransen i Courmayeur i februar.

Sluttført

Forøvrig ble forhandlingene med bindingprodusenten Tyrolias representanter sluttført før konkurransene i Åre, en annen avtale Atle Skårdal er svært tilfreds med. Nå står først og fremst støvelprodusenten Raichle for tur i forhandlingsrundene på vårparten.

Skal Terje Bogen og Sponsor Service lykkes...

der Marc Biver mislyktes?

aktuelt med skifta av handskeprodusent. Atle har benyttet Hestra, men nå er Reusch kommet til som ny i skipoolen. Forøvrig blir Carrera fortsatt Atles «merke» hva angår hjelm og briller.

PS Utfortrener Dieter Bartsch har sammen med slalåm/storslalåm-trener Alex gartner tegnet nye avtaler med Norges Skiforbund.

— Jeg kommer til å teste et par andre merker, men det er ikke noe som taler for at det blir aktuelt med noe bytte. Jeg er fornøyd med de støvlene jeg har. Siden disse har en slik avgjørende betydning blir det ikke aktuelt å bytte bare for byttingens skyld, sier Skårdal som dermed vil benytte Raichle for fjerde året på rad i neste års VM-sesong.

Derimot kommer han trolig til å bytte stavmerke fra Scott til Komparell, mens det kan bli

GULLGUT PÅ GULLSTOL: Gullgutt på gullstol. Her vart han lyfta av ordførar Moen og formannen i idrettslaget, Olav Ajer (høgre). (Fotos: Per-Eirik Hekkelstrand)

Jubelguten atter på heimebane

AV GURI BRATLAND/ELISABETH KJØLØ

Heile Skade og Lunde sin jubelgut! Jau, det er superalpinisten Atle Skårdal det er snakk om. Onsdag vart det feira i Skade sitt klubbhus i Lunde då Nome kommune og Skade I.L. skipa til velkomstfest. Med to sigerar i verdenscupen, i Kitzbühl og Åre, hadde dei grunn til å feire.

I si opningstale kunne ordførar Moen opplyse at kommunen hadde ei skikkeleg gåve til Atle. Ei tomt i Lunde var ei overrasking for Atle.

-Eigentleg hadde eg tenkt å flytte, men eg skal koma attende når alpint-sirkuset er over, sa Atle. Dermed var den saka løyst!

FORUTSETNINGAR

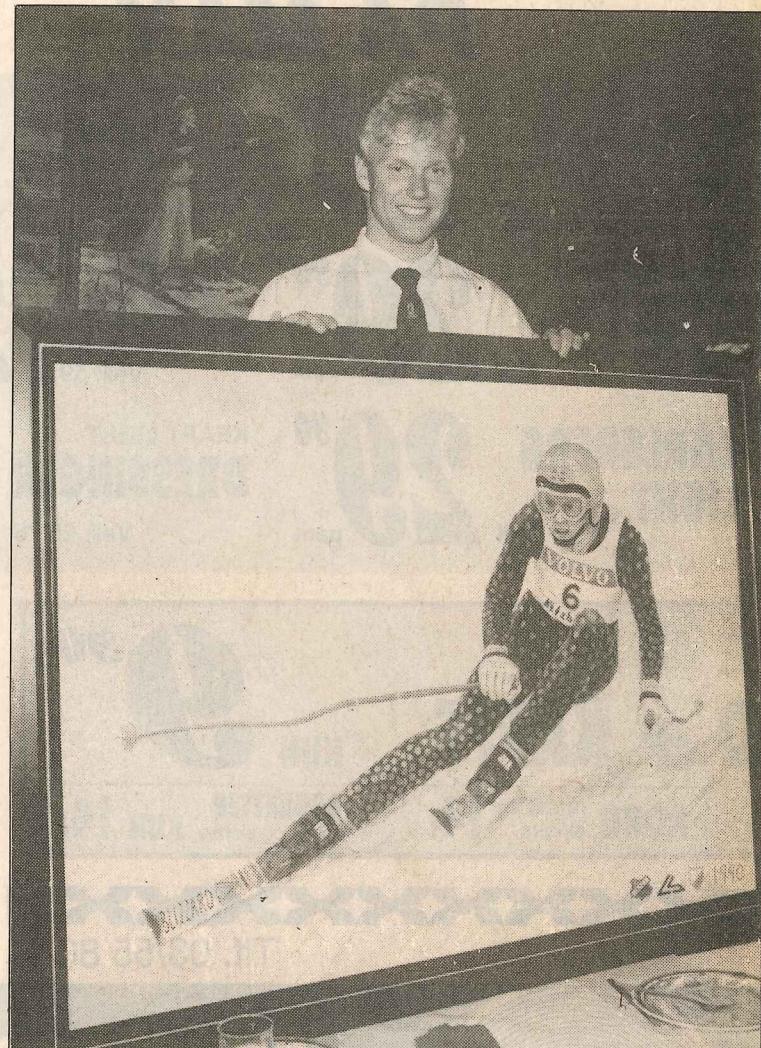
Formannen i Skade I.L., Olav Ajer, hadde nokre viktige forutsetningar for at Atle hadde kome så langt som han hadde gjort. Det var biologi at Atle vart fødd, støtte frå familie og ikkje minst Skade. Idrettslaget hadde også ei

gåve til Atle og han fekk overrekt ei korg med blomar i dei norske fargane.

FLOTT MÅLERI

Kommunen, idrettslaget og Lunde Sparebank hadde saman spleisa på eit flott måleri av Atle i farta, måla av Birger Bergland. Forøvrig kunne bankens representant på tilstelninga ynske Atle velkommen i banken når byggeplanane var klare.

Omlag 45 personar var møtt fram til mottakinga i klubbhuset for å hylle superalpinisten. Det hadde han då verkeleg fortent!

FLOTT GÅVE: Atle fekk eit flott måleri i gåve frå Lunde Sparebank, Nome kommune og Skade I.L. Måleriet er måla av Birger Bergland og syner Atle i farta.

SPORTEN

Raulandsrennet i ny og bedre utgave

I 1986 ble Raulandsrennet arrangert for første gang og senere fulgt opp i 1987 og 1988. I 1989 skulle Njård stått for arrangementet, men maktet ikke oppgaven så det hele ble avlyst. I år er man imildertid tilbake for fullt, i en ramme litt annerledes, og forhåpentligvis bedre, enn det som har vært ved de tidligere anledninger. Fundamentet er som før, men i år satses det på at flest mulig mennesker skal ha mest mulig moro på ski.

ARNT W. LUNDSHOLT

Konkurrsene vil gå som parallellslalåm - i storslalåm, snøbrettkjøring og Telemark-kjøring. Men det er ikke bare konkurranser det gjelder. Lørdag vil det for eksempel bli grillfest til den store gullmedalje i bakken.

Atle Skårdal-pris deles ut lørdag

20.000 kroner, fordelt med 5000 kroner på fire skitalenter, skal lørdag kveld deles ut i Rauland Skisenter. Det er Telemarksreiser og Varden som står bak dette tiltaket og prisen som bærer Atle Skårdals navn, skal deles ut av utføresset selv. Det er i aldersgruppene 12-18 år prisene skal deles ut. To jenter og to gutter er plukket ut av en jury bestående av tre personer. Lørdag blir navnene på de fire heldige offentliggjort ved en høytidelighet i Rauland.

TRE GRENER

Lørdag skal det kjøres kvalifisering i parallellslalåm hvor hvert par møtes to ganger, i blå og rød løype. De tre grenene alpin, snøbrett og Telemark er representert i samme renn, men blir premiert i hver sin klasse. Etter rennet er det premieutdeling i bakken, til de som ikke har kvalifisert seg til rennet søndag. De åtte beste i hver klasse går videre til søndagens kjøring. Finalen i parallellslalåm kjøres i felles løype med snøbrett og Telemark.

ATLE PRATER SKI

Premieringen er forøvrig original. Fresker med vinnerens navn og med motiver i den olympiske ånd er vel verdt å få med seg. I tillegg skal det settes inn ei vugge i full størrelse på skisenteret. Navnet til vinnerne av Raulandsrennet vil hvert år skrives på denne vuggen. På kveldstid søndag vil blant annet Atle Skårdal snakke om preparering av ski og fortelle om erfaringer fra sesongen som er over.

SOSIAL PROFIL

Storslalåmrønnen mandag gjelder Sør-Norsk mesterskap. Også her vil de tre grenene kjøre mot hverandre i samme løype og det hele er lagt opp slik at folk flest skal kunne ha det moro på ski. Derfor ønskes hele familien velkommen til dette rennet, fra den yngste til

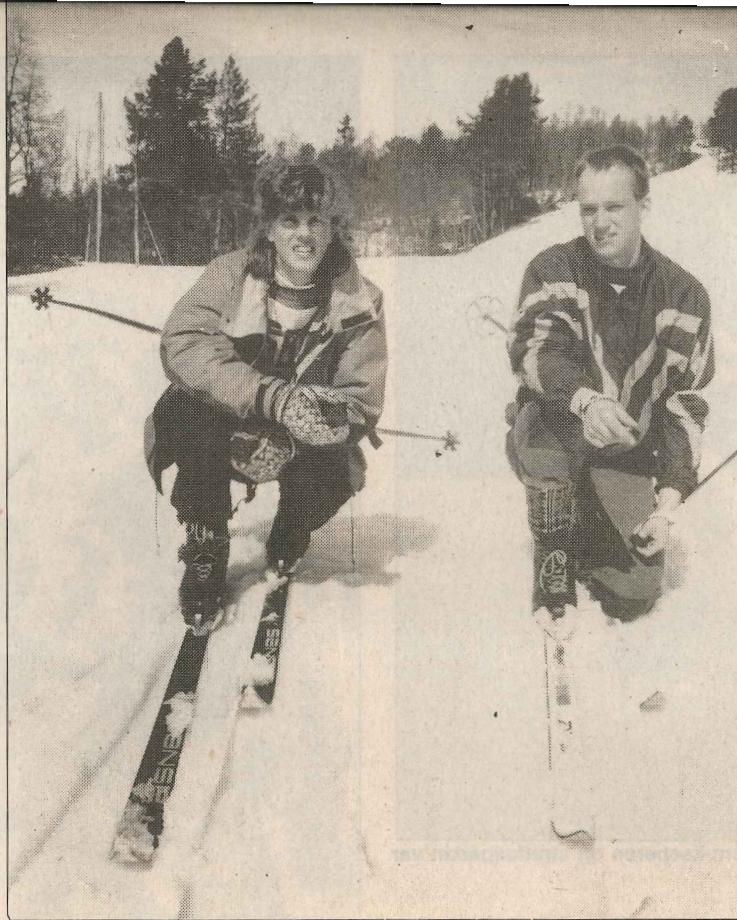

PÅ PLESS: Atle Skårdal vil være på plass i Rauland.

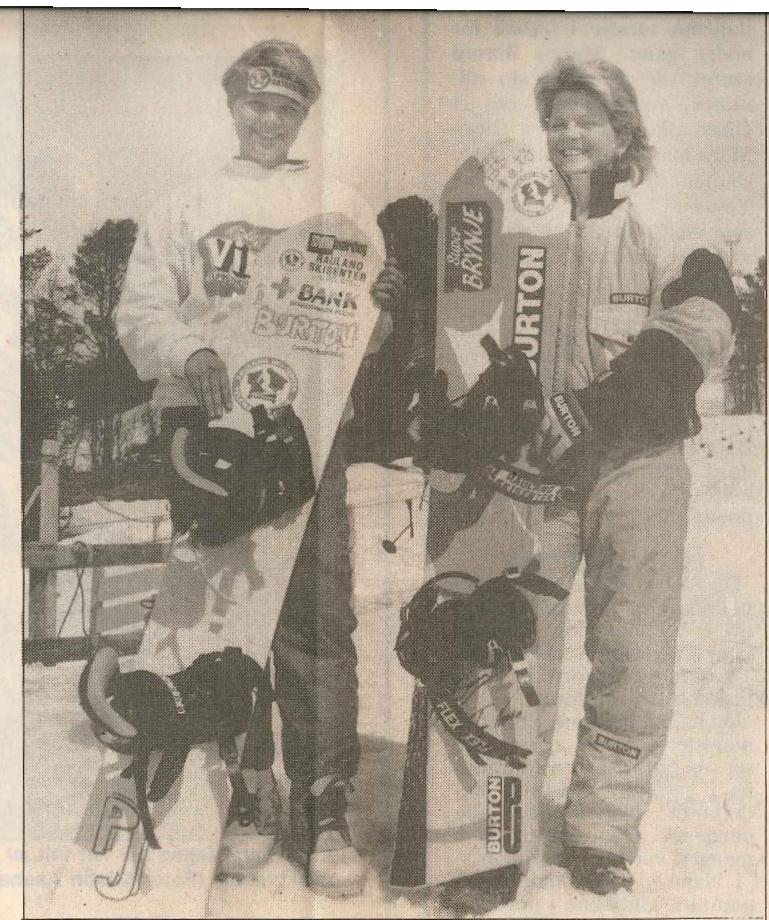
den eldste. Et miljøskapende opplegg hvor den sosiale delen er minst like viktig som den sportslige. Tankegangen bak de tre skidagene ved Rauland Skisenter er at flest mulig skal ha det morsomt med ski, enten det er slalåm, snøbrett eller Telemark-kjøring.

LUFTIG HOPP: Vinner av yngste jenteklasse Monica Faane fra Rjukan i et luftig hopp.

MORGEDAL-DOMINANS: Ivar Nordskog (t.v.) og Steffen Berge markerte Morgedal-dominansen i Telemarkkjøring.

SØSKENDUELLEN: Margit Lofthus (t.v.) gikk seirende ut av søskenduellen med verdenscupvinner Åshild (foto: Jørgen Reine)

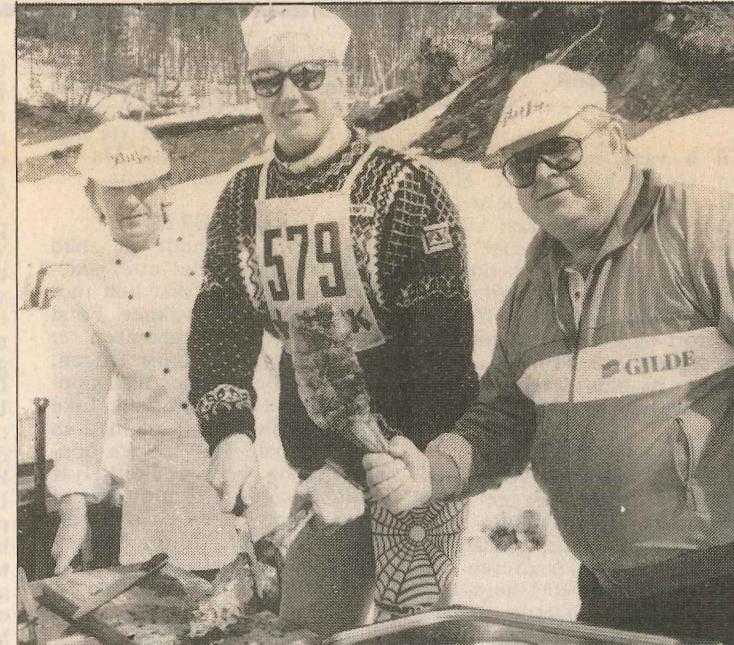
ARVE MOEN

Alpinister, snøbrettkjørere og utøvere av Telemarkskjøring var i helgen samlet i skjønn forening i strående vær i Rauland skisenter. Det dreide seg om Sondre Norheim's minnerenn. I og utenfor alpinbakken var verdenscupvinner Atle Skårdal fra Lunde det store trekplasteret. Denne sesongen har Helmut Høflechner Atles skalp. Søndag måtte Atle solid på baken og dermed kunne Geir Rosseland fra Kristiansand sikre seg Atles skalp. Lørdag kveld fikk fire unge talenter hvert sitt Atle Skårdal-stipend på 5000 kroner hver. Det var alpinistene Espen Arnesen, Skade, Cecilie Hagen Larsen, Rjukan og Kai Morten Bråmo, Dyre Vaa samt brettkjøreren Margit Lofthus fra Uvyrdsåmi. Under tilstelningen i Akademiet slo også Atle til lyd for at Rauland skisenter kan arrangere verdenscuprenn i storslalåm i 1992.

PUFF FOR REKRUTTERINGEN

Det er Telemarksreiser, Rauland skisenter, Rauland høyfjells-hotel og Varden som gjennom Atle Skårdal-stipendet vil gi rekrutteringen i de ulike disiplinene et solid puff. - Denne prisen var helt topp, sier Atle Skårdal til Varden. - Først og fremst er det nok foreldrene som er glad for dette tilskuddet. Det er viktig for de unge talentene ikke å miste motet dersom det går tungt i en periode. Jeg har selv opplevd stunder da det har gått solid tungt.

Når det gjelder Atles mange PR-arrangementer, som har fulgt i farvannet etter sesongs mange triumfer, synes Atle at det har vært i meste laget. - Jeg kunne holdt det gående slik hele sommeren, men nå setter jeg en

BAK GRILLEN: Etter fallet i bakken fant vi Atle Skårdal bak grillen med Per Bjørn Sandøy og hans medhjelpere

MANGE DUELLER I PARALLELSSLÅLÅM

Søndagens finaler i parallelsslålåm ble innledet med duell mellom de to Rjukan-alpinistene Monica Faane og Monica Nielsen i klasse 10 år og yngre. Her trakk Monica Faane det lengste strætet. Kaia Woldøen fra Rjukan ble nummer tre foran Nina Larsen, Kristiansand.

I samme gutteklassle vant Bjørnulf Svenningsen fra Byglandsfjord foran Lars Middelthon fra Kristiansand. Marius Larsen fra Rjukan ble nummer tre fulgt av Erlend Fretheim fra Sigdal.

I 11-12 år jenter vant Marthe Solbakken fra Dyre Vaa foran Monica Kaasa fra Rjukan. I samme gutteklassle vant Tommy Nielsen fra Rjukan foran Thomas Berg fra Hokksund. I bronsefinalen nedkjempet Espen Arnesen fra Skade Håkon Herland fra Svarstad.

Jenter 13-14 år ble vunnet av Cecilie Hagen Larsen fra Rjukan foran Jorunn Loftsgarden fra Kristiansand, mens Atle ble nummer tre. Gutter 13-14 år ble vunnet av Asle Gaarder fra Bergen foran klubbkameraten Kim Krager. Åmund Kjetsaa fra Byglandsfjord ble nummer tre foran Christopher Grinde fra Bærum.

I finalen vant Are Torpe fra Øystese foran Geir Rosseland fra Kristiansand, mens Atle ble nummer tre. I herrer B vant Jarle Sørensen fra Hovden foran Steinar Øksenholt fra Skade, mens Frode Skjeldal fra Skade ble nummer tre foran Ronny Pettersen, Arendal. Wenche Dalen fra Skade beseiret klubbvenninne Johanne Ovnstrøm i damer A. Grethe Grinde

fra Brum vant damer E og Jon Henden fra Larvik herrer G. Aud Jørgensen fra Sauda slo Kristin Vrålid fra Rjukan i damer B, mens Eivind Spockli fra Rjukan nedkjempet Kjell Skoe fra Skade i herrer E.

FALL FOR ATLE
I herrer A var det ventet at Atle Skårdal skulle ha få problemer med å gå helt til topps. Men hoved står for fall. I semifinalen kom Atle solid bakpå i hoppet og dermed endte det solid på baken. - Godt jeg er bred over baken, flirte Atle.

I finalen vant Are Torpe fra Øystese foran Geir Rosseland fra Kristiansand, mens Atle ble nummer tre. I herrer B vant Jarle Sørensen fra Hovden foran Steinar Øksenholt fra Skade, mens Frode Skjeldal fra Skade ble nummer tre foran Ronny Pettersen, Arendal. Wenche Dalen fra Skade beseiret klubbvenninne Johanne Ovnstrøm i damer A. Grethe Grinde

fra Brum vant damer E og Jon Henden fra Larvik herrer G. Aud Jørgensen fra Sauda slo Kristin Vrålid fra Rjukan i damer B, mens Eivind Spockli fra Rjukan nedkjempet Kjell Skoe fra Skade i herrer E.

TAP FOR ÅSHILD LOFTHUS
I snøbrett kunne arrangøren skilte med verdenscupvinner Åshild Lofthus, Uvyrdsåmi. Hun var suveren i de innledende heatene, men i finalen måtte hun strekke våpen for lillesøster Margit. Kjersti Bø fra Uvyrdsåmi ble nummer tre foran Ingrid Omvedt fra Niedecker.

Gutter junior ble vunnet av verdenscupdeltager Terje Håkonsen fra Uvyrdsåmi foran Jacob Pre-

SKÅRDAL-PRISEN: Fire unge talenter fikk Atle Skårdal-prisen for sterst fremgang i siste sesong: fra venstre: Cecilie Hagen Larsen, Espen Arnesen, Atle Skårdal, Kai Morten Bråmo og Margit Lofthus

bensen, Oslo. Erik Herland fra Svarstad ble nummer tre foran Pelle Sørvold fra Burton ble nummer fire.

Thomas Slettevold, Niedecker vant herrer senior foran Tom E. Karlsen, Uvyrdsåmi. Her ble Melvin Bakke fra Hotdogs nummer tre foran Bjørn Kleiv, Uvyrdsåmi.

I Telemarkskjøring, herrer senior, ble det finaleduell mellom Steffen Berge og Ivar Nordskog fra Morgedal, hvor førstnevnte trakk det lengste strætet. Kirvid Bang fra Morgedal vant damer senior foran Bjørg Auland, også Morgedal.

TUR SANG

MEL.: MUSEVISA

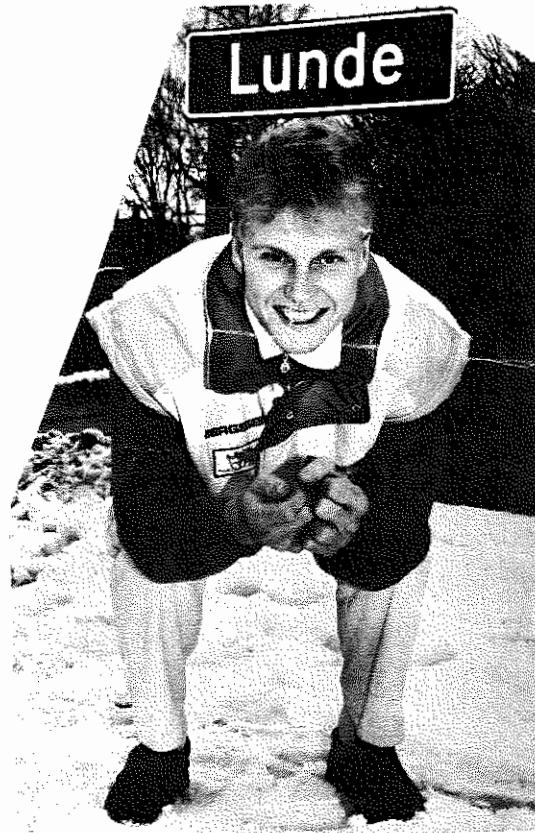
NÅ REISER VI FRA LUNDE
MED BAGER OG MED SKI
TIL ÅRE GÅR NÅ TUREN
JA, GJETT OM DET SKAL BLI
EN KJEMPESKÅL FOR ATLE
OM ALT GÅR SOM BESTEMT
SÅ KOMMER NOK DEN GUTTEN
TIL Å BLI MER KJENT

REF.: ATLE, ATLE DU ER NUMMER EN
MED FØRSTEPLASS I KITZBÜHL
JA, DET VIL NOK SKJE IGJEN
ATLE, ATLE DU BLIR NUMMER EN
NÅR VI STÅR NED`I LØYPA
FOR Å HEIE GUTTEN FREM

VI FIKK MED OSS EN BRØKDEL
AV DE SOM VILLE DRA
TIL SVERIGE FOR Å HEIE
VÄR LUNDE-GUTT SÅ BRA
DU SETTER UTFOR LØYPA
SOM OM DET VAR EN LEK
JA, GJETT HVEM SOM TAR SEIER`N
PÅ DEN SISTE STREK

REF.: ATLE SKÅRDAL OPP PÅ PALLEN SKAL
JA DENNE GUTTEN KJØRER
UTEN KNALL OG UTEN FALL
HELT TIL TOPPS VI HEIER GUTTEN FREM
OG NÅR HAN SÅ HAR GREID DET
TAR VI MED OSS GUTTEN HJEM

heidi verpe

– Dårlig råvare, og den burde vært mer krydret, sa Erik Solheim. Den gamle politikeren Trygve Bull hadde ingenting imot at hatten ble spist opp.

Erik Solheim – mann for sin hatt:

Hotel
TV lørdag

Norges største
TV-blad

SV OG HOTELL

Nr. 7 - 1990
Pris kr. 19
inkl. moms

– Takk for oss, sier trioen bak «Hotell», f.v. Øystein Bache, Turid Øversveen og Gerhard Helskog. SAS-hotellet spanderte fest for NRK-ansatte etter TV-sendingen.

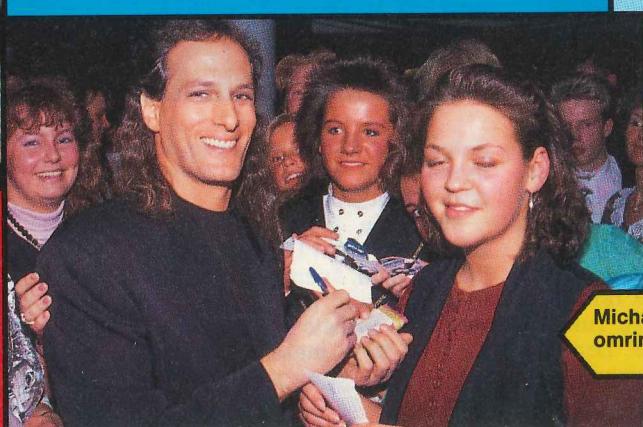
DÅRLIG RÅVARE!

Utvorstjernen Atle Skar-dal er for tiden hjemme i Norge. Han fortalte Øystein Bache om alpinsirkuset.

– Dere er fortsatt mine helter, sa Turid Øversveen til de gamle skøyttestjernene Roald Aas f.v., Hjalmar «Hjal-lis» Andersen og Knut «Kupper» Johannes-sen.

Michael Bolton, artist fra USA, ble omringet av autograffejegere.

le løpe ut. Og holdningsserie tell» avsluttet dag, var SV-le kalt til baren hotellet for å løfte. Hatten rert av mester Erik Underthu

Dårlig rå

– Den var hadde nok vaste. Nei, det var ikke mye av. Jeg har en om at hatten t en dårlig rå Erik Solheim.

Erik Solheim griner på nesen. Nei, dette var dårlig råvare! SV-lederen slo til direkte på TV: Han holdt sitt valgløfte og spiste Trygve Bulls hatt.

– Du angre spillet i valgka

Jeg skal holde mitt løfte fra valgkam-pen!
Den politiske lederen i SV, Erik Solheim, må sies å være mann for sin hatt. Lørdag kveld satte han til livs deler av hatten til Trygve Bull. Et valgløfte var dermed innfridd.

Det var under valg-kampen sist høst at Solheim kom med følgende bombastiske erklæring:

- Dersom Syse-regje-ringens fortsatt styrer landet etter 100 dager, skal jeg spise opp hatten til Trygve Bull!

Programleder Ger-hard Helskog i TV bare ventet på at fristen skul-

– Hva er di rett?

– Sterkt ki disk mat. Jeg en del rundt i spist både rot-ker. Det er næringssiktig e hatter. Jeg r som sikkert første og siste spiser en hatt Solheim.

TEKST: GUDMU
LINDBÆK
FOTO: TOR KV

Søskenbarnet

**Stig er
handikappet –
men jubler
høyest:**

Atle Skårdal suser nedover utførloype-ne i Mellom-Euro-pa. Hjemme i Lund-e i Telemark sit-ter søskenbarnet Stig (20) lenket til rullestolen. Han kan ikke snakke, men jubler hver gang Atle er på TV-skjermen. Se og Hør var med da de to møttes igjen i forrige uke.

◀ Stig er en glad gutt som lever seg inn i Atles prestasjoner i utforloypa. Han jubler – og fortviler – med søskenbarnet. Alt etter innsatsen i løypa.

Lundes største attraksjon er førstepremien fra Kitzbühel. Den står i sportsforretningen som mor Berit og tante Gunhild dri-ver. ▼

ATLE ER MIN STORE

HELT!

UTFORKONGEN

Pappa Hans Kristian har i alle år vært en god støttespiller for Atle. Her fra jubelrennet i Kitzbühel. ►

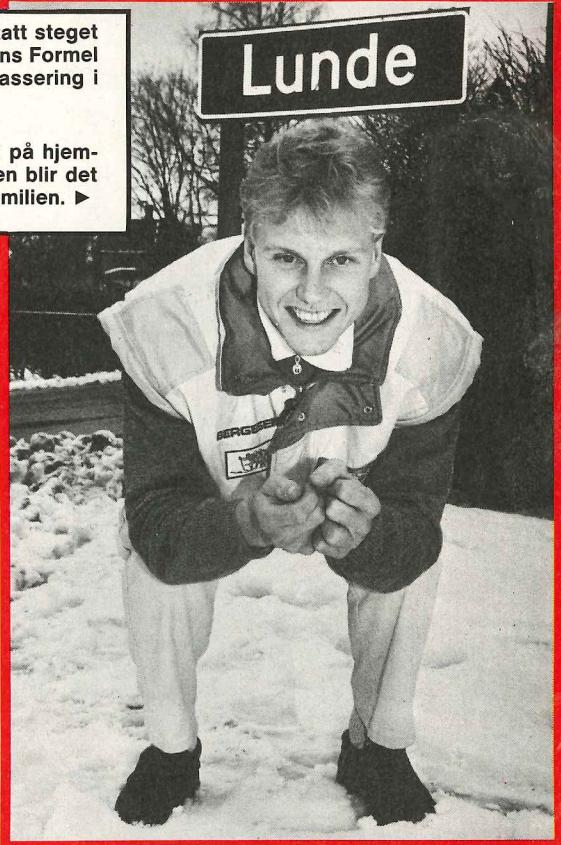

LIZARD

◀ Atle har denne vinteren tatt steget opp på toppen av skisportens Formel 1. Her «flyr» han mot topplassering i Cortina.

Lundes største sønn i farta på hjemmebane. I løpet av sesongen blir det bare et par lynvisitter hos familien. ►

Når Atle Skårdal suser nedover fjellsiden i kamp mot Zurbriggen, Höflechner og de andre utforkulene, sitter Ola Nordmann som limt til TV-skjermen. Dette gjelder ikke minst innbyggerne i den lille Telemarks-bygda Lunde, Atle Skårdals hjemsted. Og den som krysser fingrene mer enn noen er Stig Fiskodder - utforkongens fetter.

Den 20-årige gutten har cerebral parese. Han er lenket til rullestol. Og handikappet gjør at han ikke kan snakke. Men det forhindrer ikke at gutten kan gjøre seg forstått!

- Skal si deg jeg får høre det om jeg kjører dårlig, faller eller dummer meg ut på andre måter. Da hagler det med adjektiver som ikke sommer seg på trykk! Da jeg kom hjem etter å ha havnet på ryggkulen på «kamel-puklene» i Val Gardena var han ikke nädig, smiler Atle over fetterens voldsomme engasjement.

Forholdet de to mellom er noe helt spesielt, kan Stigs mor, Gunhild Fiskodder, fortelle.

- Atle og Stig har helt siden tenårene kommet ualminnelig godt ut av det med hverandre. Når Atle er på besøk lyser Stig opp. Toppen av lykke er når favorittfetteren tar ham med på en biltur. Dessverre er Atle på reisefot hele høsten og vinteren. Men han får jo fulgt med på TV!

Og denne sesongen har Stig hatt ekstra mye å juble over. Da Lundes største idrettskjendis suste over mål som vinner av Hahnenkamm-rennet i vinter, stod hele Telemark-bygda på hodet. Ekstra stas var det derfor da Atle kom på visit til Stigs skole mandagen for en drøy uke siden.

- Det var gøy å hilse på ham igjen. Denne gangen fikk jeg ikke noe kjeft heller! spørker verdens raskeste telemarking.

Atle gleder seg også over at fetter Stig stadig gjør nye fremskritt. Dette skyldes ikke minst den daglige undervisningen han gjennomgår på skolen i Skien.

- En ny verden har åpnet seg for ham gjennom en elektrisk rullestol som han kan betjene ved å

presse hodet mot nakkestøtten. Ved hjelp av signaler på en liten skjerm kan han manøvrere denne på egen hånd, forteller Atle.

- Stig lærer seg også symbolspråk ved hjelp av data. Selv om han bare kan si «Ja» og «Nei» greier han likevel å gjøre seg forstått, supplerer mamma Gunhild.

Lynvisitt

Utforkjendisen skulle gjerne hatt tid til på se mer til sitt handikappede søskenbarn, men tiden strekker ikke til.

- Jeg skulle gjerne hatt anledning til å se mer til resten av familiens også, men i sesongen er jeg knapt nok innom for å få vasket noe tøy for pliktene kaller igjen, sier Atle.

Siste lynvisitt i hjembygda mellom World Cup-renn og NM ble knappe 48 timer. Da rakk mor Berit akkurat å kjøre siste sett med klær gjennom maskinen før reisebagasjen på nyt ble lastet inn i bilen.

- Løp fra den ene bløtkakeses-

veringen til den andre. Det blir gjerne slik når man skal forsøke å rekke over mest mulig på kortest mulig tid. Men jeg rakk i alle fall å ta meg en tur på kino søndag kveld. Hyggelig å treffe gamle venner igjen.

Den slags adspreddelse blir det ikke så altfor mye av i løpet av en hektisk sesong.

- Men vi tar oss en tur på by'n innimellom. Ikke for å slukke tørsten, men mest for å treffe litt andre mennesker og ta en svingom...

- Noen favorittpartner?

- Nei - sånt noe har jeg ikke tid til! sier lysluggen før han kobler inn fjerde-gearet så hjembygda Lunde forsvinner i foyka. Super-Skårdal er i farta igjen. På neste TV-sending får nok sjefspatriot Stig enda mer å glede seg over...

TEKST: ODD SØRLI

FOTO: MORTEN EIK, ODDVAR WALLE JENSEN OG SCANFOTO

Atle Skårdal får bunker med frierbrev

JEG HAR BAR E TID TIL SOMMER - FORELSKELSER

**Han har draget på
damene, Atle Skårdal.
Hver eneste dag får han
bunker med frierbrev.
Men ingen har klart å
kapre utforkongen fra
Lunde – ennå.
– Det går greit med
sommerforelskeler.
Men når skisesongen
starter for fullt, kutter
jeg kontakten. Akkurat
nå er idretten viktigere
enn jenter, smiler Atle.**

**Ikke uvant med
topplasseringer**

Atle utmerket seg tidlig som en lovende alpinist. Her er han 13 år gammel.

Atle hadde med seg tre fulle bager med skittentøy hjem til Lunde. — Hele slekta har vasket klær for meg, smiler han. På bildet til venstre viser han frem pokalen fra Kitzbühel, som står utsilt i morens butikkvindu. — Min største seier noen sinne. Den lykke-lister dagen i mitt liv!

Tekst: TRUDE NERGAARD
Foto: TRINE E. JAKOBSEN

NÅ Tunge regnskyer henger over den lille Telemarksbygda. Bare noen spredte snøflekker har klort seg fast i dalsiden. Vi veiver ned bil vinduet og spør en eldre mann hvor Atle Skårdal bor. Han gliser bredt. — Er'n Atle hjemme nå? Da får du hilse så mye og si at hele Lunde er stolt av ham!

En litt småstressed utforhelt tar imot oss i døra.

Bare vent litt, jeg sitter i telefonen. Jeg er temmelig glemssom, de to fridagene mine hjemme er allerede dobbeltbooket med avtaler!

Det første som møter oss i den skårdalske stue er et spisebord overlesset av nystrøkent treningsøy.

— Både mormor, tante og mamma har vasket klær for meg. Deilig å bli litt oppvartet, sier Atle og synker ned i sofaen i noen sekunder før neste telefon ringer.

Venner som vil gratulere. Pressfolk som vil intervju. Telefonen har ult uavbrutt siden bygdas store sønn satte bena innenfor dørstokken. Og Atle snakker hyggelig med dem alle. Kjempesuksessen i utforbakken har ikke gitt ham antydning til primadonnanykker.

Rødmer lett

— Litt mye mas blir det jo. Jeg stortrives ikke i rollen som midtpunkt. Har lett for å rødme hvis det blir for mye skryt. Jeg liker meg best når vinden suser rundt ørene mine i utførloypa!

For fire år siden ble hele Norge kjent med Atle Skårdal. Da slo han til med en sensasjonell tredje plass i et World Cup-renn i Morzine i Frankrike. Etter det uteble de store resultatene i en periode, Atle taklet ikke alt oppstusset rundt suksessen. Men i år har alt klaffet for 24-åringen. Sportsinteresserte nordmenn var i ekstase da Atle suste over målstreken under Hahnenkamm-rennet i Kitzbühel. Norsk gull i utfør! For første gang på 21 år!

— Klart vi er kjempestolte av ham, sier mamma Berit. Men hun innrømmer at det er litt skummelt å se Atle stupe nedover bratte fjellsider i 140 km/t.

— Jeg tor ikke se på TV når rennet går på direkten. Jeg ser på video etterpå — når jeg vet at det har gått bra.

— Føler du noen gang behov for å leve et normalt liv uten all reisingen og treningen, Atle?

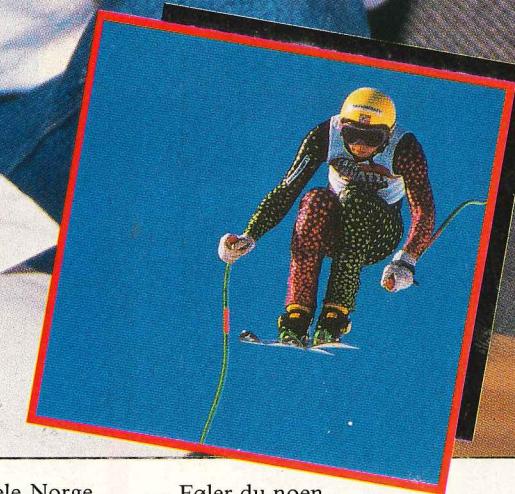
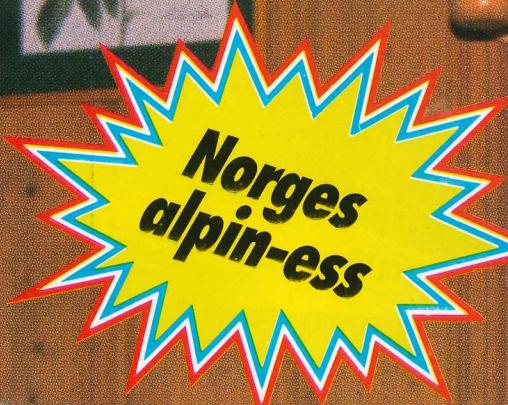
— Jeg skulle gjerne hatt mer tid til kameratene mine. Og jeg kunne godt tenke meg å slippe å stå opp grytidlig om morgen. Er ganske lat, egentlig. Elsker å sove. Men selv om det blir litt mye slit innimellom, føler jeg at det er verd det.

— Hva med jenter, da?

— Jeg får bare konseptrasjonsvansker hvis jeg har jenter i nærheten når jeg skal trenere. Men jeg har da hatt mine episoder. Problemet er at jeg ofte svikter jentene når skisesongen starter.

— Hvordan er Atle Skårdals drømmekvinne?

— Hun må i hvert fall være tålmodig!

Utfor-fantomet Las

SNART OUT PÅ

– Bare vent, Atle – snart slår jeg knock out på deg!

Lasse Arnesen akter ikke å la Atle Skårdal være eneste nordmann i verdenstoppen i utfor. Hele familien Arnesen har alpindilla. Pappa Harald og mamma Kristin giftet seg da de var på landslaget!

Atle Skårdal og Lasse Arnesen er romkamerater – ikke konkurrenter! Kanskje Atle ta telling når Lasse får full klaff?

◀ Endelig hjemme hos mamma Mette (45) og pappa Ragnar (47) for Lasse Kjuus.

Norges nye alpin-stjerner

VENTER PÅ

Norges nye alpin-stjerner!
Kjetil André Aamodt og Lasse Kjuus har fått sitt internasjonale gjennombrudd denne vinteren.
– Vi får fanbrev fra hele Europa, men vi venter fortsatt på frierbrev, sier de to friskusene.

◀ Pappa Finn Aamodt (38) er Kjetil Andréas trener, mens søsteren Ann Kristin (20) er heiagjeng.

Jentene får vente! Barndomskameratene fra Oslo, Kjetil André Aamodt (18) og Lasse Kjuus (19), er de nye arveprinsene i norsk alpinsport. Nå tar de to friskusene opp kampen med Ole Kristian Furu-

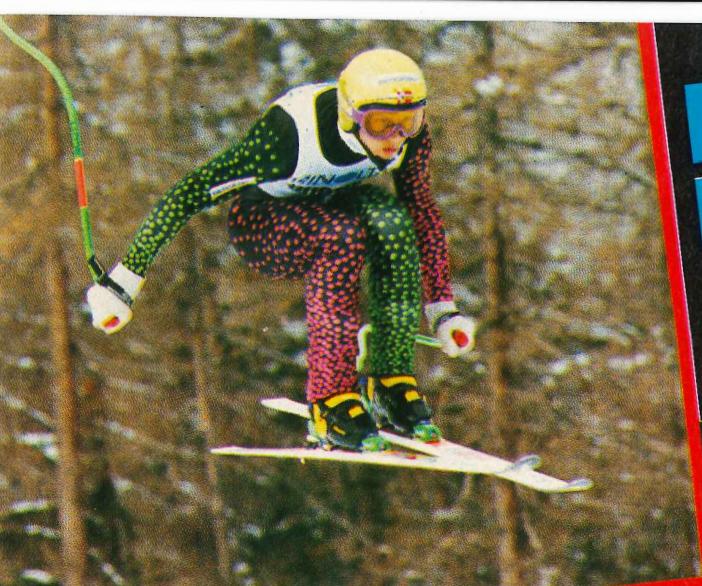
Norges største TV-blad

SENSE OG HØR

Nr. 11 – 1990
Pris kr. 19 inkl. moms

se
te
gi
si
ik
vo
p
d
av
ti
k
fremgang i al, jubler Lasse og Kjetil André.
– Det blir heller ikke så mye tid til familie og venner. Men vi gjør så godt vi kan mellom konkurransene. Denne vinteren har vi mer eller mindre bodd i koffert.

REPORTASJE: ODD ROAR LANGE

Fartsfantomet i aksjon. Atle Skårdal har nettopp avsluttet årets sesong - og for lengst startet forberedelsene til en ny.

Gullgutten i galla!
Atle Skårdal kastet utfordressen etter siste seieren i World Cup-finalen i Åre. I München tok han lakk-skoene på og ga seg gallafesten i vold. Til de tallrike damenes store glede!

Fra slalåstmøyler til lakksko! Overgangen ble stor for våre nye utforkonge da han ble invitert av kosmetikkfirmaet Engelschön til å overvære Europalanseringen av den nye Hugo Boss Spirit-serien. Atle Skårdal er i Østerrike for å teste nye ski på Blizzard-fabrikken og benyttet samtidig sjansen til å teste nye dufter fra den verdenskjente motegiganter.

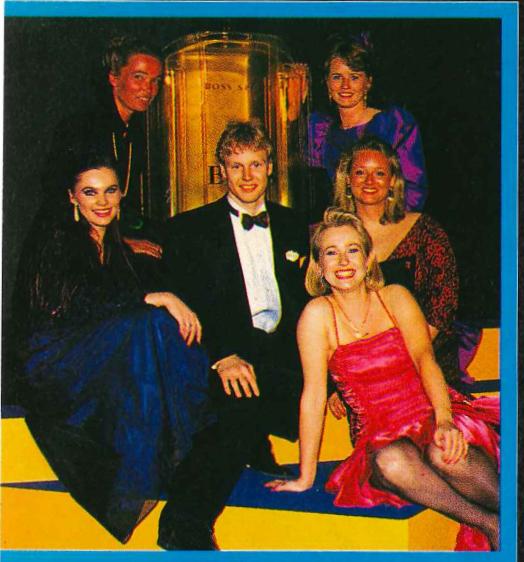
- Smoking? Det har jeg aldri hatt på meg før! gliste telemarkingen da vi dro frem festantrekket. På forhånd hadde vi foreviget ham i et par lekre kreasjoner signert den samme Boss.

- Nå ser jeg jo ut som rene forretningmannen. Kanskje vi burde kutte litt på lengden på buksene, undret fartsfantomet og tittet ned på stoff-foldene på leggen. De hadde ikke gjort seg noe særlig på «fan-tomdrakten» som benyttes i utfordringen.

Den grå dressen kan likevel komme hyppig til nytte i de nærmeste ukene. Da skal Atle møte noen av de firmaene som støttet ham og alpinlandslaget denne sesongen. Hovedsponsor Bergesen viste nok en gang hvilken eminent forretningskraft han er ...

Fete kontrakter

Business-avtaler har det også vært mange av for 24-åringen denne våren. Som kanskje det høyeste sportsnavnet denne vinteren

De mange damene som var med under gallamiddagen i forbindelse med presentasjonen av Hugo Boss Spirit, ble meget begeistret da Atle aus Norwegen ankom. Her med en pen bukett.

**Atle Skårdal
kastet utfordressen etter World Cup-finalen:**

FRA GULL TIL GALLA!

Atle Skårdal tar idretten meget seriøst. Selv om sesongen nettopp er avsluttet og de fleste konkurrentene tar seg en ferie, trener Lunde-gutten minimum en økt hver dag. Men det er deilig å sette seg tilbake i go'stolet og slappe av innimellom!

TEKST: ODD SØRLI
FOTO: LISE ÅSERUD

Kjapp gutt ved kjapp bill! Atle har ikke bare fartsdilla på ski. Til sommeren har han lyst på en skikkelig racerbåt!

har det vært mange henvendelser fra ulike selskaper.

- Jeg valgte imidlertid å avstå fra Marc Bivers tilbud. Min trener Dieter Bartsch og jeg har forhandlet oss frem til avtaler vi er fornøyde med, sier Atle. Størrelsen på kontraktene Skårdal setter sin signatur under, er hemmelige. Men om Lunde-gutten fortsetter å stå på øverste trinn på pallen, vil han sikre seg en bekymringsløs, økonomisk fremtid.

I det daglige tenker ikke Atle på denne siden av idretten. Han er kort og godt mest opptatt av å trenere skikkelig og være best mulig forberedt til neste sesong. Selv nå, bare få dager etter triumfen i World Cup-finalen, er han i full gang med oppkjøringen til neste sesong.

- Denne tiden er svært viktig. Nå, mens jeg fortsatt er i fin form, kan jeg teste materialet skikkelig.

Typisk for Atle var det også at han rett etter gallafestens slutt hoppet rett i joggebuksen og ute

- Deilig å ha på seg noe jeg kan røre meg i igjen! Så satte han seg i bilen og kjørte tilbake til Schl

Førsteplass på Telemarkstoppen er litt av en heder. Hva Atle synes om melodien selv?

- Den får jeg aldri høre nok av!

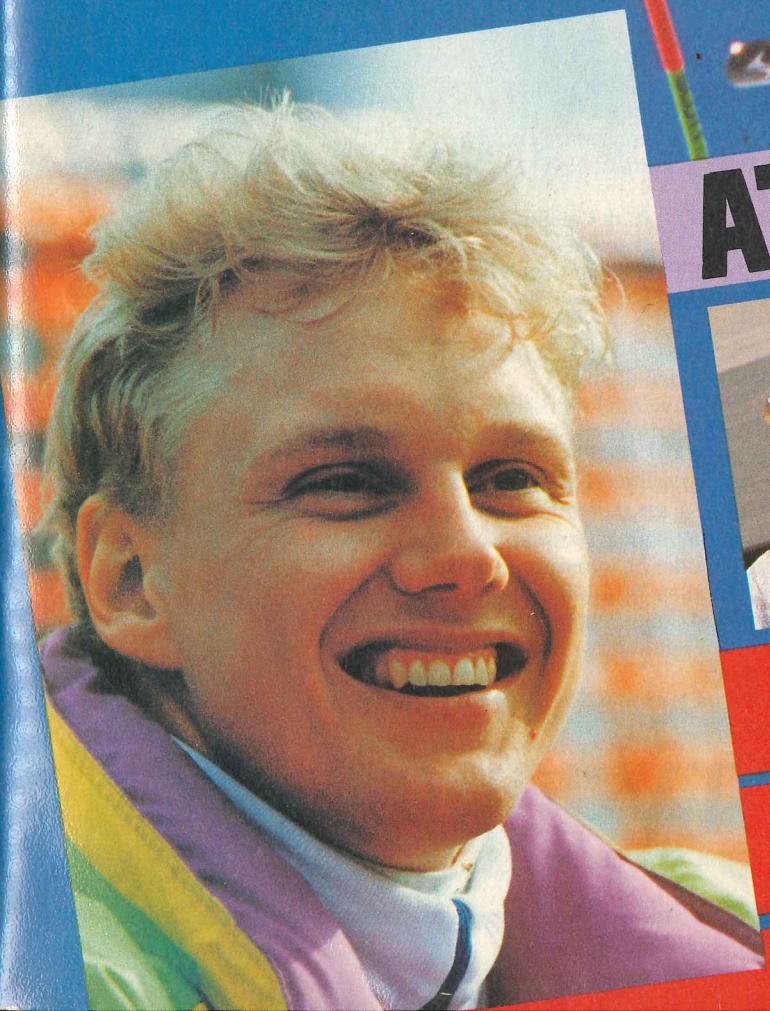
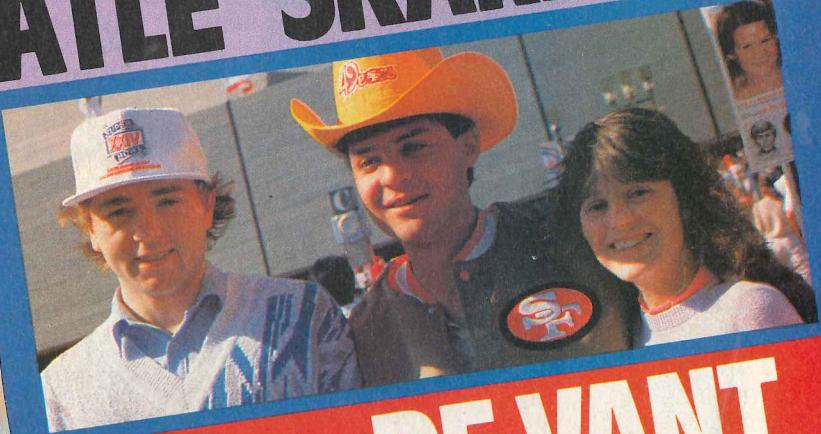
TVGUIDEN

Nr. 5
2.-15.
mars
1990
Kr. 15,-

NORSK HÅP OM MEDALJE I ALPIN WORLD CUP

ATLE SKÅRDAL

DE VANT TV-GUIDENS USA-TUR

- / DM 2,50 / sfr 1,90 / Ft 45,-

21. Jänner 1990 / Nr. 10.657, S 7,-

**Neue
Runden
zeitung
NABHÄNGIG**

Muthgasse 2, Telefon 36 01-0

Wir machen vielleicht gerade **SIE** zum Multimillionär!

AUF DEN SEITEN 32/33

teraktion!

LAUER Heizung jetzt
anders günstig!
Sie uns an!

712 74 60
ADLAUER

Platz zwei in der zweigeteilten Abfahrt!

Zwei lächerliche Hundertstel fehlten uns gestern zum ersten Abfahrtssieg dieser Ski-Saison! Helmut Höflehner (rechts im Bild) wurde bei der zweigeteilten Kitzbüheler Sprint-Abfahrt, übrigens einer Premiere im Welt-

cupzirkus, nur vom Norweger Atle Skardaal geschlagen. Heute greifen die österreichischen Slalom-Asse mit sechs Gruppe-I-Läufern nach dem Sieg. (Ausführliche Berichte über die Hahnenkammrennen im Sport)

Norweger schlug Höflehner um zwei Hundertstel

Skaardal störte das Skifest auf der Kitzbüheler Streif

Infaßbar! Zwei Hundertstelsekunden fehlten beim Kitzbüheler Skifest zum ganzen Glück. Atle Skaardal, der kühle Blonde aus Norwegen, stoppte bei der Welt premiere, dem Abfahrtlauf auf zwei Raten, unseren Helmut Höflehner um diese lächerlichen Hundertstel.

30.000 Zuschauer auf der Kitzbüheler Streif feierten das 50jährige Jubiläum der Hahnenkamm-Abfahrt. Und es war tatsächlich ein Tag der Novitäten. Erstmals gab es den Abfahrtlauf in zwei Raten, weil der obere Teil der Streif aper war und man deshalb nur von der Seidlalm starten konnte. Und erstmals gab es mit Atle Skaardal einen norwegischen Sieger, der in einer Auf holjagd im zweiten Durchgang dem führenden Höflehner nicht nur den Vorsprung von 16 Hundertstel abjagte, sondern darüber hinaus noch zwei weitere Hundertstel als Guthaben herausfuhr.

Der Bursche aus Norwegen, der zu faul für den Langlauf war („Ich will mich nicht besonders plagen“), fixierte somit seinen ersten Weltcuperfolg und sah diesen Sieg ein wenig als Genugtuung für den Sturz in Schladming; als er mit Zwischenbestzeit knapp vor dem Ziel ins Netz stürzte.

Für den Norweger, der am 17. Februar seinen 24. Geburtstag feiert, wurde auf der Streif ein Märchen wahr. „Ich habe immer davon geträumt, hier einmal das Rennen auf der Streif zu gewinnen. Heute ist es eingetreten. Ich kann es fast nicht glauben. Und wenn auch die Streif nur im verkürzten Zustand zu bezwingen

mehr Angst, in der Pause zum Entscheidungsdurchgang war ich plötzlich ruhig. Ich verzichtete auf Videostudien. Mein Trainer, der Österreicher Dieter Bartsch, hat mir in einem Zehn-Minuten-Gespräch jene Kraft gegeben, die ich benötigte, um Höflehner schlüßendlich noch abzufangen.“

Der Bursche aus Norwegen, der zu faul für den Langlauf war („Ich will mich nicht besonders plagen“), fixierte somit seinen ersten Weltcuperfolg und sah diesen Sieg ein wenig als Genugtuung für den Sturz in Schladming; als er mit Zwischenbestzeit knapp vor dem Ziel ins Netz stürzte.

Für Helmut Höflehner, der „Trainingsweltmeister“, blieb in Kitzbühel nur ein Trost, Halbzeitsieger geworden zu sein. Ebenso wie der Schweizer Topstar Pirmin Zurbriggen, der dann im zweiten Durchgang Bestzeit markierte.

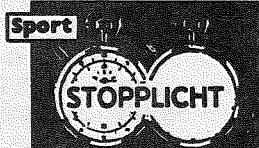
Atle Skaardal (M.) wurde Gesamtsieger der Streif-Abfahrt(en) vor Höflehner (r.), Zurbriggen Bild: Bissuti

In der Hundertstel-Schlacht

In der Pause zwischen den Sprintabfahrten diskutierten wir im Pressezentrum diese Weltpremiere. Ich war nicht sonderlich begeistert. Die Spannung hatte mir gefehlt. Aber ich hatte einen Denkfehler gemacht: Man durfte den ersten Akt des Kitzbüheler Dramas nicht isoliert sehen, sondern genauso wie den ersten Durchgang eines Slaloms. Als Vorstufe zum großen Finale.

Aber dann kam das Herzschlagfinish, das an das legendäre Duell Klammer gegen Thöni im

VON MICHAEL KUHN

Der Ketzer P.

Winter 1975 erinnerte. Ich war restlos begeistert von soviel geballter Dramatik.

Auch andere änderten ihre Meinung. Pirmin Zurbriggen, am Vortag noch Kritiker der Kitzbüheler Notlösung, sah nachher alles anders: Von der Spannung her eine gewaltige Bereicherung!

Und dann wurde der sonst so sanfte Pirmin sogar ketzerisch: Warum, fragte er, machen wir künftig in Kitzbühel nicht zwei Abfahrten hintereinander auf der Originalstrecke, also inklusive Mausefalle und Steilhang? Die Doppelbelastung sei jedem Spitzensporler zuzumuten. Dieser Vorschlag ist wahrscheinlich zu extrem. Doch alles deutet darauf hin, daß aus einer Notlösung wegen Schneemangels ein Schlager für den Weltcup der neunziger Jahre geboren wurde.

Atle Skaardal gewann die Gesamtwertung der beiden kurzen Abfahrts-Sprints mit nur zwei Hundertstel Vorsprung auf den Österreicher Helmut Höflehner – Platz 3 für Pirmin Zurbriggen

KARL POINTNER AUS KITZBÜHEL

Schade! Um nur zwei Hundertstel verpaßte Helmut Höflehner seinen ersten Sieg auf der Streif – der Bestzeitthalter aus dem ersten Durchgang wurde in einem spannenden, auch für die Zuschauer dramatischen und spektakulären „Sprintrennen“ im zweiten Durchgang von Atle Skaardal noch abgefangen. Erster Sieg für Skaardal, dessen Triumph sich eigentlich schon den ganzen Winter angekündigt hatte. Und es war die knappste Entscheidung seit Franz Klammers legendärem 3-Tausendstel-Sieg gegen Thöni vor 15 Jahren!

Es war eine dramatische Hundertstelsekunden-Schlacht. Und durch die unruhige Piste auch noch spektakulär dazu. Wie bei den technischen Bewerben konnte man in zweiten Durchgang noch Fehler aus dem ersten Lauf korrigieren. Die Profiteure dieses ersten Abfahrtslaufes in zwei Durchgängen waren Roman Rupp (von Rang 15 auf Rang 6) und der Schweizer Pirmin Zurbriggen (von Rang 7 auf Rang 3).

„Trainingsweltmeister“ Helmut Höflehner wieder einmal geschlagen. Hauchdünn. Unten im Ziel zitterte Atle Skaardal der Fahrt des Steirers entgegen, blickte nervös den Hang hinauf – dann riß er die Arme hoch, feierte seinen ersten Triumph. „Ein Traum ist in Erfüllung gegangen.“ Und alle gönnten dem Norweger diesen Sieg. Sturz in Gröden, Sturz beim Super-G in Val d’Isere, Sturz vor einer Woche in Schladming – auf dem Weg zum Sieg. Da gab auch Heli Höflehner zu: „Er hat den Sieg verdient.“

Höflehner, im ersten Lauf 16 Hundertstel vor Skaardal, hat im Finallauf den Sieg bis zur Hausbergkante verspielt. „Aber ich kann damit leben“, lachte er dennoch. Immerhin erstmal ein Österreicher auf dem Siegespodest. „Mein zweiter Lauf war nicht mehr super, ich konnte vom Hausberg weg den Schwung nicht optimal mitnehmen.“ So war Sieger Skaardal im Zielschuß auch mit 133 km/h der einzige, der die 130-km-Grenze durchstoßen hatte – Höflehner erreichte dort „nur“ noch 126 km/h. Den zwei Hundertstel trauerte er nur im ersten Moment nach. „Ich darf nicht vergessen, auch ich habe schon einmal mit einem Hundertstel gewonnen.“

Ein verdienter Sieg – Atle Skardaal gewann die zweigeteilte Sprint-Abfahrt von Kitzbühel...

Fotos aus Kitzbühel: Gerhard Gradwohl

sten Durchgang noch auf Platz eins der Wertung. Eine Leistung, die wieder an die „alten Zeiten“ des für Salzburg startenden Nierlich erinnerten.

Ähnlich groß wie bei Nierlich, war auch die Freude bei Kombinationssieger Pirmin Zurbriggen. Der Schweizer wird als Hahnenkammsieger von der Bühne des alpinen Rennsports abtreten.

Trotz leichtem Regen im ersten Durchgang war die Stimmung am Fuße

des Hahnenkamms wieder großartig. Wie in der Abfahrt hatten sich auch am Sonntag zum Slalom Tausende Zuschauer eingefunden um die Slalomspezialisten anzufeuern. Die Ausgangsbasis für die Österreicher war ausgezeichnet. Bernhard Gstrein fixierte mit

Tirol auf die Aktiven wieder völlig andere Bedingungen warteten, wie auf den bisherigen Kunstschnepisten.

In Kitzbühel war Kunstschnee mit natürlichem Schnee gemischt. Die Haltbarkeit der Strecke war daher nicht immer so gut wie dies bei reinem Kunstschnee der Fall ist. Sie wurde teilweise glatter und hatte dadurch noch mehr Tücken. Als vierzehnter des ersten Durchgangs nützte Paul Accola seine Nummer zwei

war wesentlich enger gesteckt (65 Tore gegenüber 58 im ersten Durchgang) und hatte vor allem vor dem Ziel eine Passage, die unter anderem Mader, Bittner und Tritscher zum Verhängnis wurde. Tritscher vergab an dieser Stelle die zwölf Hundertstel für Rang drei, während der Ötztaler Bernhard Gstrein, als Schnellster des ersten Durchgangs, im zweiten nicht einmal bis zur Zwischenzeit gekommen war.

ÖSV-Slalomteam stark wie nie zuvor

KITZBÜHEL. „Kitzbühel“, so Hans Pum, der sportliche Leiter der Österreicher, „ist für unser Team immer eine besondere Herausforderung. Hier lastet zwar auf den Aktiven aufgrund des enormen Zuschauerinteresses eine weit größere Belastung, aber das sperrt auch an“, meinte Pum. So war es auch im gestrigen Slalom. „Wir verfügen zur Zeit über die weitaus stärkste Slalommannschaft. Trotzdem muß für einen Sieg einfach alles zusammenspielen. Daß es gestern in Kitzbühel wieder geklappt hat, das freut mich besonders. Gerade auf dem Ganslernhang zählt ein Erfolg ganz besonders. Nur zu oft sind sie dadurch an ihrem Ehrgeiz gescheitert. Toll, daß Rudi Nierlich nun seine Form endgültig gefunden hat. Dieser Sieg ist der Lohn für seine harte Trainingsarbeit. Er ließ sich durch die Rückschläge zu Beginn der Saison nicht entmutigen. Leid tut mir heute Bernhard Gstrein. Ihm wäre der Erfolg auch zu gönnen gewesen.“

RUDI NIERLICH: „Ich hatte im zweiten Durchgang sicher mit der Startnummer Glück. Gerade bei eng gesteckten Läufen und Schneeverhäl-

nissen wie hier in Kitzbühel, wird die Piste von Läufer zu Läufer schlechter. Ich habe aber nicht gerechnet, hier noch gewinnen zu können. Schon im oberen Teil hatte ich einige kleine Fehler. Der Rückstand in der Zwischenzeit war beträchtlich. Im unteren Teil ist es dann ganz gut gelassen.“

GÜNTHER MADER: „Ich hoffe nun im RTL wieder auf eine bessere Platzierung. Sollte der Schweizer Riesentorlauf gut gehen, überlege ich auch in der Abfahrt in Val d’Isère zu fahren.“

MICHAEL TRITSCHER: „Mit dem Platz bin ich zufrieden, mit meiner Leistung aber nicht ganz. Der Hang und die Bedingungen waren schwer. Ich wäre gerne Fünfter gewesen, wenn Bernhard Gstrein seinen zweiten Lauf ins Ziel gebracht hätte.“

ARMIN BITTNER: „Die Piste verhinderte eine bessere Platzierung. Obwohl die Slalomfahrer für das größere Spektakel sorgten, galt in erster Linie die Aufmerksamkeit den Abfahrern. Nierlich hat verdient gewonnen.“

PIRMIN ZURBRIGGEN: „Es ist sicher schön als Hahnenkammsieger die Bühne des alpinen Rennsports verlassen zu können. Mir haben auch die zwei Sprintabfahrten gefallen.“

SIEGERTRIO – Zurbriggen, Skaardal, Höflehner (von links).

Zurbriggen gewann zum Abschluß seiner unendlich erfolgreichen Karriere die traditionsreiche Hahnenkamm-Kombination und stätigte damit quasi seine Stellung als nahme-Skirennläufer. Ohne ihn, den 27jährigen Schweizer, ist der Skisport um eine ganz Persönlichkeit ärmer.

Rudi Nierlich und Attilio Skaardal dominierten Slalom auf dem Ganslern bzw. in der verkürzten Abfahrt auf der Streif. Zwei würdige Sieger, die bestimmt nicht das Flair des Sensationshaftes haben; aber sie haben das Glück gleichsam zu „gewinnen“. In einer Art und Weise, die beeindruckt.

Kitzbühel war das große Skifest, das alle erwartet hatten – daran ist jetzt nicht mehr zu rütteln. Das allerdings war nur möglich, weil vor allem Männer hartnäckig vom Gelingen dieses Unternehmens überzeugt gewesen waren, denen im Verlauf einer turbulenten Woche mehr als einmal die schen Fahrlässigkeit vorgeworfen wurde. Präsidenten des KSC, dem OK-Chef, dem Filmleiter und der Jury. Gratulation diesen Funktionären, die Mut bewiesen, als sie aus der Schnauze ein Spektakel aus dem „Hut“ zauberten, das testen seit Samstag jene Diskussionen bei der Weltcup-Saison, die sich mit der Zukunft des Skirennwesens beschäftigen.

Sprint-Abfahrt ja oder nein, Notlösung oder Kunkhoffnung? Noch sind die Meinungen geteilt, aber der Trend zum Ja ist nicht zu leugnen. Zum erstenmal wären die Kitzbühler richtungsweisend, sozusagen Trendsetter im Skizirkus.

Eines darf natürlich nicht übersehen werden: Kitzbühel mit Hausberg und Zielschuß war dezu prädestiniert für diese Weltcup-Premiere, weil die mehr als 20.000 Zuschauer die Punkte direkt mitverfolgen konnten. In Val d’Isère z.B. wäre die gleiche Variante ohne Spannung kein Moment ein „Langweiler“.

Auf der Suche nach neuen Perspektiven darf der Skisport nicht an der Kurz-Abfahrt von Kitzbühel als Grenze festhalten, sondern – wie die einzigen Läufern angedeutet wurde – neue Dimensionen erschließen und die Herausforderungen, die seit Samstag nur noch heißen Zweimal Streif, zweimal Lauberhorn usw. Diese Lauf als Qualifikation, zum zweiten Durchgang nur mehr die dreißig Schnellsten zugelassen.

Eine Möglichkeit, die von den Zuschauern wahrscheinlich begeistert aufgenommen werden würde und den Athleten zuzuteilen ist. Lassen wir uns überraschen, vielleicht mit einem Versuch von Kitzbühel mehr als nur ein Sprung über die Hausbergkante . . . FRED STEINAU

„Das geht nur auf der Streif“

Markus Wasmeier kann sich für die Sprintabfahrt nicht begeistern — Armin Bittner diesmal Slalom-Dritter

Doppel-Weltmeister Rudi Nierlich hat mit einem fulminanten zweiten Lauf im siebten Slalom der alpinen Rennläufer Österreichs Ehre beim Millionen-Spektakel am Hahnenkamm zu Kitzbühel gerettet. Während tags zuvor der Norweger Atle Skaardal die erstmals in zwei Läufen ausgetragene Sprint-Abfahrt für sich entschieden hatte, feierte im jugoslawischen Maribor Mateja Svet einen Heimsieg im Riesentorlauf. Im Slalom auf dem flachen Kunstschnehang triumphierte am Sonntag Vreni Schneider zum viertenmal in dieser Saison.

„Normalerweise bin ich mit einer solchen Plazierung nicht einverstanden“, gestand der ehrgeizige Armin Bittner aus Krün nach seinem dritten Rang im Nieselregen am Ganslernhang lächelnd, obwohl er seinen Vorjahreserfolg nicht hatte wiederholen können. „Aber diesmal bin ich zufrieden. Die Piste hat nicht gehalten, und außerdem ist der Weltmeister ein würdiger Hahnenkamm-Sieger.“ Nierlich, der Sohn eines Bestattungsunternehmers aus St. Wolfgang, hatte sich mit absoluter Laufbestzeit im zweiten Durchgang vom neunten Rang an die Spitze katapultiert und in 1:43,51 Minuten vor dem Norweger Ole-Christian Furuseth (1:44,39) gewonnen.

Im Mittelpunkt aller Diskussion-

nen freilich stand das zweigeteilte Abfahrtsrennen vom Samstag, daß nach der Addition beider Läufe Atle Skaardal (2:26,20) mit dem Wimpernschlag-Vorsprung von zwei Hundertstelsekunden auf den Österreicher Helmut Höflechner (2:26,22) und Pirmin Zurbriggen aus der Schweiz (2:26,36) gewonnen hatte. „Auf der Streif geht so etwas. Aber woanders ist so eine Sprintabfahrt nicht vertretbar“, kommentierte Markus Wasmeier die zwar spannende, aber sportlich fragwürdige Veranstaltung. Mehr als zwei Millionen Mark hatte sich der Tiroler Schickimicki-Ort das 50. Hahnenkamm-Jubiläum kosten lassen, das eine Premiere brachte: Erstmals wurde eine Abfahrt in zwei Durchgängen entschieden.

Wasmeier hatte als 18. noch die beste Plazierung der schwer geschlagenen Abfahrer des Deutschen Ski-Verbandes erreicht und wurde Dritter der Kombination. Weltmeister Hansjörg Tauscher (Oberstdorf) kam über Rang 25 nicht hinaus. In der Weltcup-Wertung baute Pirmin Zurbriggen sein Punktekonto dank Platz zwölf im Slalom und dem Sieg in der Kombinations-Wertung auf nun 210 Punkte vor Furuseth (168) aus.

Bei strahlendem Sonnenschein über dem flachen Hang der 200 000-Einwohner-Stadt Maribor

hatte Slalom-Weltmeisterin Mateja Svet ihre Landsleute mit dem Heimsieg im Riesenslalom, ihrem ersten Saisonerfolg, verwöhnt. Der eigenwillige Star im jugoslawischen Team widerlegte mit zwei nahezu perfekten Läufen eindrucksvoll ihre Trainer, die zuvor behauptet hatten, die Freundin des jugoslawischen Riesenslalom-Spezialisten Tomas Cizman denke nur an Geld und Liebe. Hinter der von einer Woge der Begeisterung ins Ziel getragenen Mateja Svet kamen Österreichs Kombinations-Olympiasiegerin Anita Wachter und Maria Walliser aus der Schweiz auf die Plätze. Weil Anita Wachter auch im Slalom punktete, baute sie ihre Führung in der Gesamtwertung weiter aus.

Da konnte Michaela Gerg nicht Schritt halten: Im zweiten Durchgang des Riesentorlaufs stürzte die 24 Jahre alte Lenggrieserin in aussichtsreicher Position als Achte des ersten Laufes. Auch Christine Meier (Rottach-Egern) kam nicht ins Ziel. Die Tegernseerin hatte nach dem ersten Lauf noch Platz fünf belegt. So sammelten Karin Dedler (Kempten), Angelika Hurler (Pfronten) und Nachwuchsläuferin Katja Seizinger (Halblech) auf den Rängen 13 bis 15 wenigstens einige Weltcup-Punkte.

Nur einen einzigen Zähler gab

Strahlender Abfahrtssieger beim 50. Hahnenkammrennen in Kitzbühel war der Norweger Skaardal.

Foto: Simon

es im Slalom für den DSV. In der Problemdisziplin ging zwar Anette Gersch als Neunte in den zweiten Durchgang, verpatzte aber ihre Fahrt und fiel auf Platz 15 zurück. Nur Angela Drexel (21.) hatte sich von den vier DSV-Starterinnen noch für das Finale der 30 Besten des ersten Laufes qualifizieren können.

Daß sie von ihrem Knieschaden fünf Wochen nach der Operation nicht mehr behindert wird, hatte Vreni Schneider bereits im Riesentorlauf bewiesen.

Gleichauf ins Ziel

Die Biathleten des Deutschen Ski-Verbandes können auch ohne fünf erkrankte Nationalkader-Mitglieder in der Weltspitze mithalten. „Vom Ergebnis her ist ein siebter Staffel-Platz natürlich nicht so gut. Doch vom Zeitrückstand her war es eine sehr gute Leistung“, zog Bundestrainer Uwe Müsiggang das Fazit der Weltcup-Wettbewerbe in Antholz.

Über die 4 × 7,5 Kilometer sorgten die Franzosen für die große Überraschung. In 1:22:49,3 Stunden distanzierten sie Norwegen deutlich. Dahinter folgten auf wenigen Metern die UdSSR, Schweden, Italien, die DDR und das DSV-Team. Bei den Damen liefen Martina Stede, Inga Kesper (beide Willingen) und Dorina Pieper (Lüdenscheid) den „großen Drei“ ein wenig hinterher. Hinter den überlegenen Finninnen kamen die norwegische Schlußläuferin Anne Elvebaud und ihre bulgarische Konkurrentin Iva Schkodrewa gleichauf ins Ziel, so daß auch das Zielfoto keinen Aufschluß über Platz zwei geben konnte.

Am Samstag hatte der für den TSV Siegsdorf startende Alois Reiter für doppelten Grund zum Feiern gesorgt: Sein vierter Platz bedeutet den bisherigen Höhepunkt in der Laufbahn des talentierten 22jährigen Stabsunteroffiziers aus Ruhpolding. Gleichzeitig ist es die beste Plazierung eines DSV-Biathleten in den bisher vier Rennen.

WC-special 1990

□ Atle Skaardal knyter näven och visar att det nordiska stålet biter. Atle och Ole Christian Skaardal tillkommons med Atle på lilla bilden på nästa sida, har gjort Norge

WC-special 1990

alpina kommitté fick
krönor på ett bräde.
man en omsättning på
er per år.
arna drar runt sin
et på sex miljoner.

RISPRÅKIG
RÄNARE

ge chockat den alpina
ängen också samman.

— ÅSADMA —

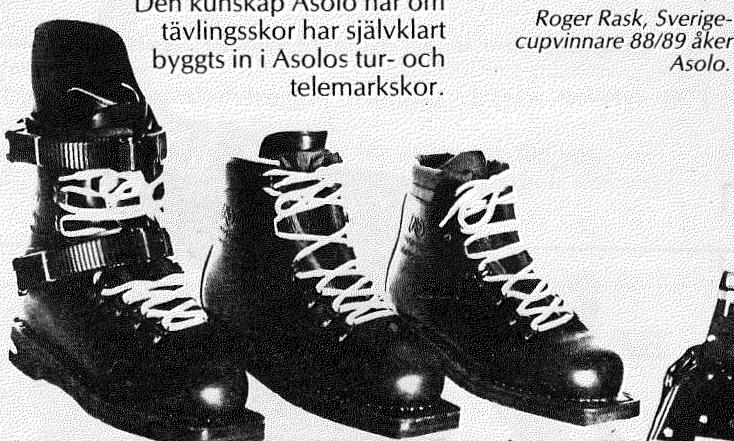

Eliten åker på Asolo

Asolo domineras telemarkskidåkningen totalt i Norden och internationellt.

I VM för damer åker 1, 2, 3 och 5:an på Asolo. I VM för herrar åker de 11 första på Asolo. I Sverige-Cupen åker de 15 bästa på Asolo. Behöver man säga mera?

Den kunskap Asolo har om tävlingsskor har självklart byggts in i Asolos tur- och telemarkskor.

Asolo Ultimate är värstingen för tävling. Förlängt skaft. Dubbla spänner. Kraftigare sula än Extreme – 19 mm. Capris 2 430 kr

Asolo Extreme Tävlingssko/extrem fjällsko. Förstärkt skal. Varmfodrad. Sultjocklek 17 mm. Capris 1 975 kr

Asolo Moredal Fjäll- och telemarksko. Med något rymligare låst. Varmfodrad. Rejäl sula på 15 mm. Capris 1 478 kr

Asolo XC-T Asolos nya telemark-bindning. För tävling och fjälltur. Elegant svart. För sular från 12 till 20 mm. Capris 395 kr

Lundhags SKOMAKARNA

Box 29, 830 05 Järpen Tel 0647 - 113 00

Elisabeth Ökern
Världsmästarinna
88/89 åker på
Asolo.

Magnus Jensen
Världsmästare
88/89 åker på
Asolo.

Roger Rask, Sveriges-
cupvinnare 88/89 åker
Asolo.

Atle Skaardal knyter näven och visar att det nordiska stålet biter. Atle och Christian Furuseth, tillsammans med Atle på lilla bilden på nästa sida, har gjort Norge till en flygande alpin stornation, illustrerat av Atle själv på en bild tagen vid störtloppet i Val d'Isere i år. Foto: Jan Andersson.

Atle och Ole, norskarna son slagit knock

Val d'Isere, Frankrike (LT) I längdåkarlandet Norge har tevesporten redan spräckt vinterns budget – på alpina världscupen.

Ole-Christian Furuseth och Atle Skaardal heter de nya folkkära idolerna.

För norsk utförsäkning kom Skaardals störtloppsseger i klassiska Kitzbuhl i januari exakt rätt.

Möjligen personifierar 24-åringen Atle från Telemark den alpina utvecklingen i Norge.

För fyra år sedan låt han för första gången höra tala om sig genom en tredjeplats i ett störtlopp.

Men sedan blev det ganska tyxt. Åkarna kämpade på med små resurser. Trots talang ville det inte lossna på allvar.

Förbundet försökte hitta fungerande samarbetsformer med andra lag för att hålla ner kostnaden, utan att lyckas hundrakonstigt.

Bland annat avskrevs allt samkör med svenska landslaget i våras. Sedan kontakterna skurit sig på förbundsnivå.

Nu är bilden en annan. Det började med Ole-Christian i fjol. Furuseth 22 år gammal slog igenom från ingenstans.

Han tog två världscupsegrar, toppade storslalomcupen och var sammanlagt tredje slalom.

Med framgångarna försäkrade han respektens för världscupen.

– I Norge satsar vi aggressivt. När de stora länderna verkar vara lite mätta på framgångar, tror Jan Fredrik Kvinnslund ledare för truppen och medlem i Norges alpina kommitté.

– Kanske är man för rik och lat på andra håll?

Träningsdisciplin och målmedvetet arbete menar Kvinnslund är en förklaringarna.

– I Schladming körde Atle omkull fem sekunder från mål på väg mot en säker seger.

– En timme senare stod han på startlinjen för slalomträning. Det tycker jag beskriver mentiliteten i laget.

JUNIORER I VÄRLDSTOPP

Framgångarna är ingen tillfällighet försäkrar Kvinnslund.

Bakom Furuseth och Skaardal finns två av världens bästa

juniorer; Lasse Kjuus och Andre Aamodt.

Bredden är det heller inget. I mästerskap är 18 av ges 19 fylken representerade.

Om svenskarnas goda resultat i vinter kan förläggas med att framgång föder framgång så är norrmännens siffror genombrott i ännu högre bevis på samma tes.

– För oss andra är det mycket att Ole-Christian är en storhet i fjol.

– Hans självförtroende sätter sig på hela laget, för Skaardal när jag frågar om vad som hänt bakom det underbara.

SPONSOR-KONTRAKT

Bra uppbackning av tränare, servicemän, läkare, sjukgymnast. Kort sagt, män proffsigitet är andra av förklaringen.

– Vi behöver bara tänka sak. Åka skidor så bra som möjligt. Resten sköter andra.

Till det senare bidrar en sponsoravtal med ett tankri som slöts i somras.

Helmut Höflehner entschied in den schnellen Kurven das Materialrennen auf der OK-Abfahrtsstrecke von Val-d'Isère

In der Lotterie zogen die Besten das grosse Los

VON MARTIN BORN
AUS VAL-D'ISÈRE

Franck Picard, der Abfahrtssieger von Schladming, verlor als 49. über fünf Sekunden auf den Sieger, Hansjörg Tauscher, der Weltmeister, büsste sogar fast sechs Sekunden ein und wurde von zwei Chilenen geschlagen. 1,22 Sekunden Rückstand genügten William Besse zum langersehnten ersten Auftritt auf einem Abfahrts-Siegerpodest, mit über zwei Sekunden Rückstand gab es für Felix Belczyk noch den siebten Platz, dafür drängten sich etwas weiter hinten fünf Schweizer innerhalb von sieben Hundertstelsekunden auf die Ränge elf bis fünfzehn.

Kopfschütteln und ein vielsagendes Verdrehen der Augen waren die meist gesehenen Reaktionen im Zielraum der vierten Weltcup-Abfahrt des Winters in Val-d'Isère. Beim verspäteten Kriterium des ersten Schnees war vieles rätselhaft. Fahrer, die das Gefühl hatten, die einfache Aufgabe in einer von oben bis unten perfekten Hocke ohne Ausritt in den Tiefschnee fehlerfrei gelöst zu haben, staunten über ihre Rückstände, Sieger und Besiegte waren sich einig, dass Val-d'Isère eines jener klassischen Materialrennen im Neuschnee bot, die man am besten schnell vergisst. «Mit Fahrfehlern kann ich hier höchstens ein paar Zehntel verlieren», sagte Franz Heinzer, der als 29. über dreieinhalb Sekunden einbüsstet, «aber sicher nicht so viel.» Karl Alpiger und Daniel Mairer, denen solche Verhältnisse eigentlich liegen müssten, pflichteten ihrem Teamkollegen bei. Helmut Höflehner, der überragende Sieger, tröstete alle andern mit den Worten: «Ohne Topmaterial brauchst hier gar nicht erst anzutreten.» Und Bernhard Fahrner sah das einzige Po-

Helmut Höflehner, flankiert von Atle Skaardal (links) und William Besse, gewann in dieser Saison sein erstes Rennen Foto: ASL

eins ausgelost und verlor auf den ersten 50 Gleitersekunden 1,66 Sekunden auf Höflehner. So heben sich Glück und Pech im Lauf der Zeit auf.

Wenn in einem solch «faulen» Rennen nicht die Ski die gesuchte

seinem Vorteil. Der 30jährige Österreicher hatte seinen Aufstieg an die Weltspitze als Trainings-Weltmeister begonnen, dem im Rennen die Bestätigung versagt blieb. Eine erste Erfolgswelle brachte ihm den Sieg im Abfahrts-

der in die Anonymität zurück. Weltmeisterschaften und Olympische Spiele missrieten ihm, obwohl er dreimal als einer der Favoriten an den WM-Ort gereist war. Jetzt ist er wieder ganz oben, und er hat nach vier Rennen auch die Füh-

nommen. Eine Führung, die er am nächsten Wochenende in Cortina ausbauen könnte. Auch dort ist in schnellen Kurven feines Fahren gefragt. Der letzte Cortina-Sieger (1984) hieß Helmut Höflehner.

Das Ergebnis der Schweizer

Stalder ziemlich genau dem, was er bei der Mittelstation gesehen hatte. Bei Heinzer und Alpiger, die nach eigenen Aussagen nicht hätten besser fahren können, stellte Stalder zeitraubende Fehler fest, und er wunderte sich darüber, dass Alpiger nicht selber merkte, wie es ihm dreimal die Ski wegriss und wie er jedesmal aufmachen musste. «Eine solche Strecke», sagt Stalder, «verträgt nicht den geringsten Fehler.» Auch Pirmin Zurbriggen konnte vorgerechnet werden, weshalb er Zeit verlor. Bei der Bosse à Collombin sprang er wie Alpiger vor, statt in der kompakten Hocke darüber zu fahren, wie es die meisten anderen Spitzensahrer taten, und im unteren Teil beschädigte er eine Kante seiner Ski. Im schwierigsten Teilstück war Zurbriggen der Dritt-schnellste hinter den dominierenden Höflehner und Skaardal, womit er wenigstens den fünften Platz rettete.

Die Fehler der Schweizer

Zurbriggen zählte nicht zu den Traurigen, weil die vorgesehene Revanche der Neuschnee-Abfahrt am Sonntag wegen des unregelmäßigen Windes abgesagt wurde. Und er wäre wie viele andere nicht unglücklich, wenn das Wetter auch heute Montag noch schlecht wäre. Leonhard Stock sprach vielen aus dem Herzen: «Mir blutet das Herz, wenn eine Abfahrt abgesagt werden muss, doch ehrlich gesagt, ich hätte nichts dagegen, wenn es in Val-d'Isère keine mehr und dafür in Laax zwei gäbe.»

Ein anderer würde auf der OK-Piste wohl gerne ein Rennen bestreiten. Denn die Strecke ist auf ihn zugeschnitten, da kann er, wie er im Sog seines Vaters demonstrierte, von oben bis unten in der

HAHNENKAMM GOLD. **Raichle**

World Champion Men's and Women's Downhill, and now *Number One* in the toughest downhill in the world.

WINNER! NUMBER ONE ON THE HAHNENKAMM.

► The 50th Anniversary of the most prestigious downhill in the world...

► The Number 1 racers in the world all with one thing in mind:
Win Kitzbuehel's Hahnenkamm...

► The Results: Norway's Atle Skaardal on Raichle Flexon Comps and Tyrolia Free Flex dominates the competition.

Winner of the Hahnenkamm.

Free Flex really does make any ski, ski better. Just ask Atle.

SKi Racing

THE INTERNATIONAL JOURNAL OF SKI COMPETITION

Volume XXII, Number 11

Late January 1990

\$1.50 (\$2 Canada)

Consistency nets Skaardal Hahnenkamm*

Format draws mixed reviews

By BRUCE STOFF

KITZBUEHEL, Austria — The 50th Hahnenkamm will not be remembered for the parties, the hoopla and the racing. Instead, the 50th will go down in the record books with a big black asterisk next to the results: * "Two-run format used." It was an unpopular and unfortunate move, but here in Kitzbuehel, you couldn't really call it controversial.

To understand why there was no outcry against a sprint downhill one must first understand what this race means to Austria. We've been calling it the Super Bowl of skiing but a more accurate analogy would be to the World Series. If the Series is as American as apple pie, then the Hahnenkamm is as Austrian as apple strudel.

The most accurate comparison would be to the 1989 World Series, which was almost cancelled by an earthquake. To the Austrians, the same sort of natural disaster (without the terrible loss of lives, of course) has happened here — a snow drought — only in this case there is no way to reschedule because the rest of the downhill season is already booked full. If you can imagine how we in the States would feel if the World Series were cancelled by an earthquake, then you have some idea of how the Austrians would feel if a similar cancellation struck their Hahnenkamm.

In a sense the same analogy also explains why there was such an outcry when the women refused to race.

See "Format" page 10

Skaardal claimed the two-run format didn't detract from his victory. But can you really win the Hahnenkamm without running the Mausfalle and Steilhang?

For two runs, he's fastest

By BRUCE STOFF

KITZBUEHEL, Austria — Back in the old days, the winner of the Hahnenkamm was the guy who won the combined. He didn't have to win either the slalom or the downhill, he just had to be better in both than anyone else. Which kind of makes Norwegian Atle Skaardal a Hahnenkameister of the old school. He didn't win either downhill race on the Streif, but no one else could touch his combined two-run time.

Say what? A two-run time? In downhill? Yep. As odd as it sounds, a rare two-run downhill format was used in Kitzbuehel to salvage a race that otherwise would have been cancelled. Lack of snow on the Streif left the guts of Kitzbuehel — the Steilhang, the Mausfalle, and the tough terrain near the top — completely unusable. That meant organizers were left with half a course, so in an 11th hour decision, they voted to run it twice, and called it a "Sprint Downhill."

The so called "sprint" has been run in smaller FIS races and at an odd world junior championship or two, but it had never before been run at the World Cup level. It was only after a deep look into the bowels of the FIS rule book, and after some string-pulling at the FIS executive level, that organizers decided a two-run sprint would be legal. A deeper look at the weather-battered World Cup schedule (which shows only two completed downhill races) made the decision seem almost reasonable. In fact it pleased everyone, well almost

See "Skaardal" page 10

Veysonnaz a near repeat of Alta Badia

The giant slalom race at Veysonnaz, Switz. Jan. 23 wasn't quite a mirror image of the Austrian sweep at Alta Badia earlier this month. But it was close enough for Richard Kroell to notch his second career win, and close enough to bury the podium steps in the aqua of the Austrian uniforms.

Nine of the top 15 from Alta Badia returned to the points on a course set down La Piste L'ours, or Trail of the Bear. It is a long, steep course with a couple of big rollers, and the mere sight of it had Kroell thinking he could win.

"When I saw course I knew I could do well," Kroell said. "I thought that I had already shown the world I could win, so I felt no pressure."

Another man not feeling much pressure these days is Austrian coach Hans Pum. His squad collected 85 points with Kroell in first and veterans Hubert Strolz and Rudolf Nierlich in a heated contest for second, a battle-scarred Guenther Mader in fifth and Rainer Salzgeber and Konrad Walk filling in the rest of the points.

Pum had been concerned the young Kroell (he is 21) wouldn't be able to control his nerves after winning the first run. "We told him just to ski the way he does in training, that it he came fifth or 10th we

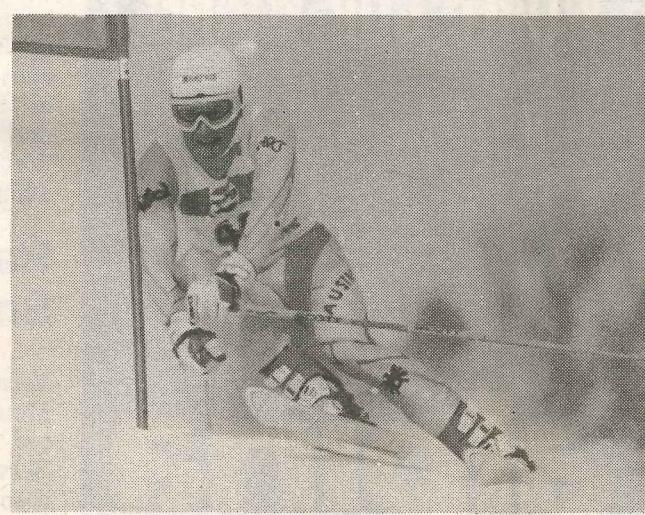
tively, separated by .01 of a second. "I did speculate between runs that Kroell might be too nervous," Strolz said. "On this course you have to ski without being too aggressive. To be that young and able to be calm and not go all out is a sign of pure talent."

And that statement may say as much about the success of the Austrian team as can be said between the lines. Pum calls it a "healthy rivalry," and there is a true cohesiveness evident. The whole team stood at the finish. They each want to win, but they also share in the happiness of a teammate.

"We have space on the team in which to live," explains Strolz. Some of it may be explained by a summer training program Pum initiated two years ago where the teammates go on a wilderness survival excursion together.

It seems to have helped build a rapport between the teammates which other teams just do not have.

Another team effort was seen See "Kroell" page 31

Richard Kroell is fast becoming a household name on the World Cup with two GS wins.

wouldn't be deceived. I was astonished when I saw the result. I didn't think he could stay that cool."

Nor did Strolz or Nierlich, who came in second and third respec-

Inside

SR/SPORTSFILE PHOTO

The Breckenridge World Cup freestyle event drew all kinds of people. See story page 5.

Features

College kickoff	4
Pro Tour action	8
Women's World Cup	12
Hahnenkamm photos	16

Departments

Editorials	14
Juniors	18
Nordic news	22-23
Scoreboard	26-29

On the cover

Christian Ghedina performed a pirouette of sorts at Kitzbuehel. SR / Sports File Photo by Brooks Dodge